

[1974 மார்ச் 22]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உங்கள் அனுமதியில்லாமலே அவர் பேச ஆரம்பிக்கிறார். . . .

(மற்றும் சில உறுப்பினர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இப்பொழுது யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை. மாண்புமிகு அவை முன்னவர் சொன்னது போல எந்த உறுப்பினரும் சபைக்கு வந்துதான் தீரவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கு இந்த மன்றத்தில் விதி இல்லை. ஆகவே எந்த ஒரு உறுப்பினரும் வந்தாரா, வரவில்லையா என்றெல்லாம் எழுப்புவது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்ற தீர்ப்பை முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன்.

திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் இதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே ஒரு மானிய விவாதத்தின் போது இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு, எந்த அமைச்சரும் இல்லை என்ற பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டபொழுது அதிலே எந்தவிதமான பாயிண்டு ஆப் ஆர்டரும் இல்லை என்ற அளவோடு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, அது நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை.

அதே மாதிரி நேற்று அரிசன் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சிறிது நேரம் வாக்களிக்கச் சென்றபொழுது, அவர்கள் சபையில் இல்லை என்ற ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பப்பட்டது. அதுவும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்ற தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு அவை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை.

இன்று திரு. வீராசாமி அவர்கள் எழுப்பியதும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்து அந்த அளவோடு இதை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

3. 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல்

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிஷரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 22] [மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,18,89,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்”.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க

‘நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, to discuss policy, I move :— “That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100.”

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to ensure judicious and equitable distribution of basic foodstuffs and prevent smuggling of such foodstuffs, I move—

“That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, வெளி மாநிலங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்ல, தனியாருக்குப் பர்மிட் கொடுப்பதைத் தடுத்தா நிறுத்துவது பற்றி விவாதிக்க

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எல்லா விதமான உணவுப் பொருள்களும் நியாய விலையில் கிடைக்க, அயிராம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை வீதம் கூட்டுறவு மூலம் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* 797-812-ம் பக்கங்களில் மாண்புமிகு அமைச்சரின் அச்சிட்ட உரை இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 22]

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம் தாலுக்காவில் அரிசியின் விலை படிப்படியாக உயர்ந்துகொண்டு போவதோடு வாங்கக் கிடைக்காத நிலையிருந்தும் அங்கும் நியாய விலைக் கடைகள் இதுவரைத் திறக்காது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,00-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the necessity to issue new samba rice to the ration card holders at the rate of one rupee a measure, I move—

“That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100.”

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss about the delay in issue of foodgrain licences for supply of millet and rice to all the merchants who have applied for the same in Hosur and Denkanikota taluks, I move—

“That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34 Civil Supplies be reduced by Rs. 100”.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss the necessity to supply wheat and wheat products to the rural areas in Dharmapuri district, I move—

“That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100.”

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,38,93,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

1974 மார்ச் 22]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 10,38,93,800 under Demand No. 55—Miscellaneous Capital Outlay be reduced by Rs. 100.”

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கையைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,38,93,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 10,38,93,800 under Demand No. 55—Miscellaneous Capital Outlay be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிதி வசதிகளை அதிகரிப்பது குறித்து சந்தானம் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,38,93,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது நான் முன்னுரையாக அதிகமாகப் பேசத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நாளும் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களின் வாயிலாக இதிலே பேச இருக்கிற பல விஷயங்களைப்பற்றி பல விளக்கங்கள் தந்திருக்கிறேன். தனியார் தீர்மானத்தில் இதுகுறித்து எதிர்க் கட்சித்தலைவர்கள் பலர் விவாதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய விவாதங்கள் தான் நீண்டு இருக்கின்றன.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி]

என்னுடைய பதிலுக்கு அவ்வளவாக நேரம் கிடைக்கவில்லை. உறுப்பினர்களெல்லாம் அநேகமாகப் பேசியதைப்பற்றி மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, எந்த அளவுக்கு நீங்கள் இந்த மான்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் அதிலும் குறிப்பாக உங்களுக்குத் தமிழ் நாட்டினுடைய நிலைமை நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் பக்கத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களில், இந்தியாவில் ஒரு சில மாநிலங்களில் உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக பல கொடுமையான சம்பவங்கள் நடந்து வருகின்றன. உயிர் இழப்பு நேரிட்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

அது மாத்திரமல்ல. அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் எந்த அளவுக்கு அரிசி மற்ற பொருள்களின் விலை அதிகமாக உயர்ந்திருந்தாலும் கூட, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் எந்த அளவுக்கு சமாளித்திருக்கிறோம் என்பதில் நீங்கள் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி, எந்த முறையில் அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் இந்த உணவுக் கொள்கையை சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல திட்டங்களைப் பயனுறச் செய்வதிலே தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை எல்லாம் தந்து, மாநில மக்களை உணவுப் பிரச்சனையில் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்து, நியாயமான உங்களுடைய விவாதத்தை இங்கே வைப்பதன் மூலம் இந்த உணவுக் கொள்கை விவாதம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய ரீதியிலே இன்றைக்கு 22 சதவிகிதம் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் 11 சதவிகிதம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் உங்களுக்கு இந்த அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அதையெல்லாம் நீங்கள் ஒரு நல்ல பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொண்டு நல்ல கொள்கைகளையெல்லாம் சொல்லி எனக்குப் பேசுவதற்கு நேரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே இந்த உணவுக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளின் பலனாக இங்கு பல மாறுதல் ஏற்பட்டு, ஒரு ஸ்திரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது போன்ற ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அறிக்கையில் அவர்கள் மிகுந்த திருப்தியோடு இங்கே விலைவாசி இதர மாநிலங்களில் போல் அல்லாமல் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு சீரான விநியோகம், முறையான நல்ல அமைப்பு ஏற்படுத்தியிருப்பது போன்ற ஒரு கருத்தை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன என்றால் எதார்த்த நிலை என்ன என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுடைய கருத்து சரியானது அல்ல என்பதை முதலிலேயே நான் குறிப்பிட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒட்டுமொத்தமான சில விளைவுகளின் பலனாக உலக நாட்டு அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிற சில விளைவுகளின் பலனாக நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அத்தியாவசியமான பண்டங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் கருத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். நாட்டின் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி இருக்குமானால் பண்டங்கள் கிடைக்கும். அரசு தலையிட்டு கட்டுப்படுத்தி எடுத்து விநியோகம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

தட்டுப்பாடு இருக்கிறபொழுது, சங்கடங்கள் இருக்கும்பொழுது நியாயமான பகுதியினருக்கு நியாயமான அளவுக்கு நியாயமான முறையில் நியாயமான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். இந்தக் கடமையை நாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், சமுதாயத்தில் அடித்தட்டில் வாழ்க்கை வசதியற்ற நிலையில் கஷ்டத்தில் உழன்று கொண்டு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் பொருள்களை விநியோகம் செய்வதற்கு—நம்முடைய தேவை 10 இருக்கலாம், கிடைப்பது 5 இருக்கலாம், இந்த ஐந்தையும் நியாயமான முறையிலே விநியோகம் செய்திருக்கிறோமா என்பதைக் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால், விநியோக முறை சரியானதாக இல்லை, பழுதடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இந்த உணவுப் பொருள் வழங்குத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒன்று. அப்போதே இந்த முறை உருவாகியிருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அந்த முறையில் இன்னும் ஒரு மாற்றம் ஏற்படவில்லை. ஒரு புதிய அமைப்பு, நல்ல அமைப்பு, ஒரு சீரான அமைப்பு நமது அனுபவத்தின், 25 ஆண்டு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் உருவாகவில்லை என்றால் இன்னும் எத்தனை ஆண்டு காலத்திற்கு இப்படியே போய்க் கொண்டிருப்பது என்பதை அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

உணவு விலை சீரமைப்புக்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரிசி உற்பத்தி 59 லட்சம் டன். இது ஒரு உபரி மாநிலம். பற்றாக்குறை என்பது இங்கே இல்லை. 59 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகக்கூடிய இந்த மாநிலத்தில் என்ன சீரமைப்பை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்? 2,09,000 டன் அரிசியைத்தான் கொள்முதல் செய்கிறீர்கள். அதில் 1,11,000 டன் அரிசியை மத்திய அரசின் உணவு பொருள் வழங்கு துறைக்கு இந்திய உணவு கார்ப்பரேஷனால் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அதுபோக மீதி உங்களால் விநியோகம் செய்யப்படுவது கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் டன்தான். 59 லட்சம் டன் விநியக்கூடிய இந்த உபரி மாநிலத்தில் ஒரு லட்சம் டன்தான் விநியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்றால் எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்? எப்படிச் சீரமைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்? ஒரு லட்சம் டன்னை வைத்துக் கொண்டு நிச்சயமாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது; கட்டுப்படுத்தி விட்டோம் என்று நீங்கள் கூறுவது சரியல்ல.

ஒரு கிலோ அரிசி 1.30 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு உங்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலேயே 1.50 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறீர்கள். அதுவும் நடுத்தர ரக அரிசிதான். ஆனால் அந்த அரிசி வெளியிலே என்ன விலைக்கு விற்கிறது? 2½ ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதைத்தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற அதிகமான பேர் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். அரசுத் துறை மூலம் கிடைக்கின்ற உணவுப் பொருள் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது; மிகக்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

குறைந்த பேர்களுக்குத்தான் அது கிடைக்கும். சாதாரண மக்கள் அதனால் இன்றைக்கும் உணவுப் பொருள் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு உகந்த விலையில் உணவுப் பொருள் கிடைக்கவில்லை; ஆகவே, இப்போதிருக்கின்ற பங்கீட்டு முறை சரியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசுத் துறையிலே இவ்வளவுதான் செய்து கொடுக்க முடிகிறது என்று வேண்டுமானால் நீங்கள் சொல்லலாம். அப்படியானால் இந்த அமைப்பை விரிவுபடுத்த நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? அதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறீர்களா? போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. சில பொருட்களுக்கு இங்கே பற்றாக்குறை இருக்கலாம்; பற்றாக்குறை இல்லாமலும் இருக்கலாம். பற்றாக்குறை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை நியாயமான விலைக்கு கொடுக்கச் செய்வதற்கு ஒரு நிரந்தரமான ஸ்தாபன அமைப்பு நமக்கு வேண்டும். அதற்கு என்ன செலவானாலும் பரவாயில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை உருவாக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

முதலமைச்சரவர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் சொன்னார்கள். உணவுப் பொருள் விநியோகத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்ற திட்டத்தை கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் அதை வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அது கொள்கை அளவிலே தான் இருக்கிறதே தவிர, நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை; அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஆகையால் தனியார் இடத்திலே விநியோகத்தை விட்டுவிட்டு, அவர்கள் கருணையிலே மக்களை வாழ வைத்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் நாங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

அத்தியாவசியப் பண்டங்களை நியாயமான விலையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு நிரந்தர அமைப்புத் தேவை. அதற்கான ஒரு நிரந்தர அமைப்பை ஏற்படுத்தப் போதுமான சூழ்நிலை இங்கே இருக்கிறது. இதர மாநிலங்களில் அதற்கான நல்ல சூழ்நிலை இல்லை. அங்கெல்லாம்

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பல தொல்லைகள், சச்சரவுகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகள் இங்கே உருவாகக் கூடாது.

ஆக, இன்றைக்கு இங்கே ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அடிப்படை அமைப்புகள் சரியாக இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகள் சரியாகச் செயல்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் சில இடங்களில் தவறுகள் நடக்கலாம். அவைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகளில் சீர்படுத்திக் கொள்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள், வாய்ப்புகள் நம்மிடத்திலே இருக்கின்றன. அதனால் பலப் படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே, அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் நியாயமான விலையில் எல்லா இடங்களிலும் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்கின்ற ஒரு நிரந்தர ஸ்தாபன அமைப்பை உருவாக்கி, அதன் மூலம் நல்ல முறையிலே செயல்பட பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

59 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாவதால், உற்பத்தியாளர்கள் பயனுக்குப் போக 25 லட்சம் டன் அரிசியாவது மார்க்கெட் உபரி மிஞ்சும். அதில் 25 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்தாலும் 6 லட்சம் அல்லது 7 லட்சம் டன் கிடைக்கும். ஆகவே, 10 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து வைத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்போது நடுத்தர நெல் ரகம் குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. லெவி விலை குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய். அதை அரிசியாக்கினால் 65 கிலோ கிடைக்கும். அரிசி ஆக்கி விற்கின்றபோது அதற்கு 97½ ரூபாய் என்று ஆகிறது. 70 ரூபாய்க்கு வாங்கி 97½ ரூபாய்க்கு விற்பது எந்த முறையில் நியாயமாகும்? போக்குவரத்துச் செலவு, இதர சார்ஜ்கள் எல்லாம் சேர்த்தால் கூட 8 அல்லது 10 ரூபாய்க்கு மேல் வராது. அப்படிப் பார்த்தாலும் 80 ரூபாய்க்குமேல் விற்கக் கூடாது. ஆனால் 97½ ரூபாய்க்கு விற்கிறீர்கள். அந்த அளவில் பார்த்தால், அதாவது 97½ ரூபாய் என்ற அளவில் பார்த்தால் ஒரு கிலோ அரிசிக்கு 1½ ரூபாய் சுமாராக வரும். இன்று காலையி லிருந்தே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். 1½ ரூபாய்தான் வருகிறது. வாங்கும் விலையை விட இது கிட்டத்தட்ட 40

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகம். எப்படிச் கணக்குப் பார்த்தாலும், எல்லாவிதமான செலவுகளையும் கூட்டிப் பார்த்தாலும் 78 அல்லது 80 ரூபாய்க்குமேல் விற்க வேண்டிய அவசியம் வராது. ஆகவே, கிலோ அரிசி 1.20 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை நியாயமில்லை. இந்த ஒரு ரூபாய் 20 காசுக்குத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாம். ஆகவே, அப்படிக் கொடுப்பதற்கு ஆலோசிக்க வேண்டும்; அதுதான் நியாயம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விலை கட்டுப்பாடி ஆகாது; அதற்கு மேல் விலை வர வேண்டும் என்று சொன்னால், நிர்வாகத்தில் திறன் இல்லை; நியாயமாக கண்காணிக்கவில்லை என்றுதான் பொருள்.

அரசாங்க நிர்ணய விலை குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்றிருந்தாலும், விவசாயிகளுக்கு அந்த விலை சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை; வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை. வெளியே அந்த நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்களில் கடன் வாங்கி பயிர் செய்கிறார்கள். உற்பத்தியாகின்ற நெல்லை 40 ரூபாய்க்கு அவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மேல் அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. உற்பத்தியில் 40 சதவிகிதம் இப்படிக் கொடுத்து விட்டால் மீதி அவர்களுக்கு என்ன கிடைக்கப் போகிறது.

அண்மையில் பழனிக்குப் போயிருந்தேன். ஐ.ஆர். 20 நெல் ரகம்—அது லைபன் வரைட்டி—மூட்டை ஒன்றுக்கு 86 ரூபாய் என்று விற்கப்பட்டது. ஆனால் தஞ்சாவூரில் அந்த விலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. தஞ்சாவூருக்கும் பழனிக்கும் இடையில் கிட்டத்தட்ட 150 மைல் இருக்கும். தஞ்சாவூரிலிருந்து கொள்முதல் செய்து பழனிக்குக் கொண்டு வந்தால், என்னதான் செலவானாலும் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் மூட்டைக்கு 2 ரூபாய்தான் வரும். இதர செலவு ஒரு ரூபாய் ஆனாலும் மொத்தம் மூட்டை ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய்தான் வரும். ஆக, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ், இதர செலவுகள், லாபம் எல்லாம் வைத்துப் பார்த்தால் கூட மூட்டைக்கு 3 அல்லது 4 ரூபாய்தான் அதிகம் வைத்து விற்க

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டும். ஆனால் அங்கே தலைகீழ் விலையில் விற்கப்படுகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உற்பத்தியாளர்களுக்கு அந்த விலை கிடைக்குமானால் பரவாயில்லை. இடையிலே இருக்கின்ற தனியார்கள் இடைத் தரகர்களுக்கு அந்த விலை கிடைக்கிறது. இடையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு ஏன் இந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்? அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்து, நியாயமான விலைக்கு விற்பனை உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நியாய விலை கிடைக்க வழி ஏற்படும்; அதே நேரத்தில் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நியாய விலைக்கு கிடைக்கும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

அதாவது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். 40 சதவிகிதம் நெல்லை அரசாங்கக் கொள்முதலுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி 60 சதவிகிதம் நெல்லை அவர்கள் கொண்டுபோய் விற்பனையாக உள்ள அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. அதன் காரணமாக நெல்லை அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதைத் தான் சொன்னேன்—இப்படி உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இல்லாமல்—வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இல்லாமல் இடையில் இருக்கிறவர் அடித்துக் கொண்டு போகிறார் என்று சொன்னால் இது அவசியம்தானா, இது நடந்தே தீர வேண்டுமா என்பதைத்தான் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகமாகிவிட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைச்சலும் போதுமானதாக இல்லை. திருத்துரைப்பூண்டியில் இருந்து வந்தவர் என்னிடம் சொன்னார் அவருக்கு 7 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது—அதில் 1½ ஏக்கரா இரு போக சாகுபடி, பாக்கி ஒருபோக சாகுபடி செய்கிறபோது வருடத்திற்கு 2500, 3000 மேல் கிடைக்கவில்லை என்றார். நான் கமர்ஷியல் க்ராப் போடுகிறவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. நெல்லை பயிரிடுகிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதுவும் பூச்சி வெட்டு, வெள்ளம் ஏற்பட்டுவிட்டால் எல்லாம் போச்சு.

உணவுப் பொருள் விலை ஏறினால் ஒட்டுமொத்தமாக மற்ற பொருள்களின் விலையும் ஏறிவிடும் என்பது சரிதான். ஆயினும்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

1974 மார்ச் 22]

மற்ற பொருள்கள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிற நிலையில் விவசாயிகளை மட்டும் சாக அடிப்பது சரிதானா? ஆகவே கூடுமான வரையில் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக நெல்விலை தந்தாலும் பரவாயில்லை—இடையில் உள்ளவர்களை ஒழித்தால் இன்றைய தினம் இப்போது அரசாங்கம் வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கு விற்கிற விலையை விடக் குறைவாக விற்க முடியும். அரசாங்கத் தரப்பில் கொள்முதல் செய்கிறபோது அறுவடை சமயத்தில் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்தால் இந்த 40 சதவிகிதத்துக்கும் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: உறுப்பினர் தனியார் வியாபாரம் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். யாரும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நெல்லை கையில் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ள முடியாது.

திருச்சி மாவட்டத்திலே அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது என்றால்—சேலம் மாவட்டத்திற்கு 2 ஆயிரம் டன் நெல் வேண்டுமென்றால் கலெக்டர் பர்மிட் கொடுக்கிறார். இன்ன மணியில் இருந்து இன்ன மணிக்குள்ளாக—போக்குவரத்து நேரம் உள்பட—நெல் அந்த ஜில்லாவிற்குள் வந்துவிட பர்மிட் நேரம் போட்டே கொடுக்கிறார். அரசாங்க கோடவுனில்தான் ஸ்டாக் வைக்கப்படுகிறது—அரசாங்கமேதான் அரைத்து விநியோகிக்கிறது. அந்த கோடவுன் சாவி வியாபாரியிடம் ஒன்று இருந்தால் அரசாங்கத்திடம் ஒன்று இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களேகூட இந்த அளவுக்குமேல் கையில் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தடை விதித்திருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: சட்டம் இருக்கலாம். நான் நடைமுறையில் இருப்பதைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நடைமுறையைச் சொல்வதாகச் சொன்னார். நான் கொள்கையைச் சொன்னேன். இந்தக் கொள்கைக்கு மாறாக—நடைமுறையில் எந்த வியாபாரியாவது கையில் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறார் என்று உறுப்பினருக்குத் தெரிந்தால் உடனே சொல்லலாம். அவர் விவரம் தெரிந்து சொல்வதாகவே நினைக்கிறேன். அப்படி அவர்கள் விவரம் கொடுத்தால் நான் உடனே நாளைக்கே நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். திரு. வகாப்

[திரு. மன்னை ப. நாயாரணசாமி] [1974 மார்ச் 22]

அவர்கள் பேசும்போதுகூட, அவரது மாவட்டத்தில் நிலக்காரர்கள் தங்கள் வீட்டில் சொந்த உபயோகத்திற்கு நெல் வைத்திருந்தால் கூட எடுத்துப் போய்விடுவதாகச் சொன்னார். நாங்கள் யாரையும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வீட்டில் நெல் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிப்பதில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் நீங்கள் கொள்முதல் செய்கிற 40 சதவிகிதம் நெல்லைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அது அரசாங்க கோடவுனில்தான் இருக்கிறது, நீங்களேதான் அரைத்து விநியோகிக்கிறீர்கள். மீதமுள்ள 60 சதவிகிதம் நெல் என்ன ஆகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாயாரணசாமி : மீதி 60 சதவிகிதத்துக்கு உடனே பர்மிட் கொடுத்து மூவ் பண்ணுகிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த 60 சதவிகிதம் நெல்லைத்தான் வாங்குகிற இடத்தில் ஒரு விலை என்றால் அதைவிட கிட்டத்தட்ட 40, 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அதிகமாக வெளியிடத்தில் இன்றைய தினம் வியாபாரிகள் விற்கிறார்கள். இதற்குமேலே எனக்கு விளக்கம் சொல்ல முடியவில்லை. இப்படி நடப்பது என்னவோ உண்மை.

இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால் போன ஆண்டு ஹல்லிங் ஏஜெண்டுகள் போட்டிருந்தோம். இந்த வருஷமும் ஹல்லிங் ஏஜெண்டுகள் போட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களிடம் 40 சதவிகிதம் லெவி நெல்லைக் கொண்டு போய்ப் போடுகிறபோது மூட்டைக்கு 2 ரூபாய் அவர்கள் இந்த வியாபாரிகளிடம் கேட்டு, வாங்கிப் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையாக இருந்தால் அதுவும் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தலையில் தான் போய்ச் சேருகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

சென்னையில் நாம் அரிசி விநியோகம் செய்கிறோம். சிலர் ஈரப் பசையோடு அரிசியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். நெல்லாக இருந்தால் கெடாதே தவிர, ஈரப் பசையோடு அரிசியை வைத்தால் கெட்டுத்தான் போகும். இங்கே வேலை செய்கிற ஊழியர் ஒருவரே சொன்னார். ஒரு கிலோ நல்ல அரிசி, ஒரு கிலோ கெட்டுப்போன அரிசி வாங்கிக்கொண்டால் தான் மைதா தருவதாகச் சொல்கிறார்கள் என்றார். அந்த கெட்டுப்போன

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அரிசியை சாப்பிடவே முடியவில்லை என்கிறார்கள். ஆக ஈரப் பசையோடு அரிசி ஸ்டாக் பண்ணுவதற்கு இங்கே அனுமதிக்கக் கூடாது. இதனால் எல்லாம் ஏற்படுகிற கெட்ட பெயர் அமைச்சரையேதான் சாரும்.

மண்ணெண்ணையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நமக்கு கிடைக்கிறது குறைவு என்றாலும் ஒழுங்கான முறையில் அதையாவது விநியோகம் செய்தாக வேண்டும். பீப்பாயில் போய் வாங்கிற போது பில்லைத் தவிர தனியாக 15 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாங்கிக் கொள்கிறார்களாம். இந்த 15 ரூபாயையும் கூட்டித்தான் இந்த வியாபாரி மக்களுக்கு விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதைப்போல டீசல் 1.50-க்கு விற்கப்படுகிறது. அதன் விலை 95 காசுதான். இப்படி பற்றாக்குறை வந்தால், அதை எப்படி காசாக்கி, பெரிய முதலாளி ஆகலாம் என்கிற எண்ணமே வியாபாரிகளிடம் இருக்கிறது. இதைத் தடுக்க உறுதியான நடவடிக்கை, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

இன்றைக்கு கோதுமை நமக்கு 10 ஆயிரம் டன் தான் கிடைக்கிறது. தேவை 35 ஆயிரம் டன் என்கிறார்கள். ரேஷன் கடையில் கோதுமை கேட்டால் இல்லை. ஆனால் அதே சமயம், வெளியிலே அதிகக் காசு கொடுத்தால் கோதுமை கிடைக்கிறது. எப்படிக்கிடைக்கிறது? இது எல்லாம் விநியோக முறையில் உள்ள கோளாறு. ஆகவேதான் அத்தியாவசியப் பண்டமான நெல், கோதுமை, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் அரசாங்கமே நேரிடையாக விநியோகம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கலப்படத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. ஸீனியிலே ரவையைக் கலக்கிறார்கள். காலையிலே காப்பி சாப்பிட்டால், அடியில் ரவை இருந்தது என்று திரு. சுப்பிரமணியம் சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் வேறு ஒரு பிரச்சினைக்குப் போய்விட்ட காரணத்தினால் கேட்கிறேன். பத்திரிகையில் உணவுமண்டலத்தையே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 22]

எடுத்து விடுவதுபற்றி மத்திய அரசு யோசனை செய்கிறதே, இது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் என்ன கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதற்கு இவ்வளவு சுலபமாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. மத்திய அரசு அதுபற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாடு பூராவுக்குமான நலனை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் நலன் பாதிக்கப்படாத அளவு நாமும் உதவி அளிக்கிற முறையில் நடந்து கொள்வதுதான் சரியானதாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொடக்கத்திலே பேசிய பேச்சு, இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் மிகத் துல்லியமாகவும் நல்ல முறையிலேயும், அரசும் அந்த இலாகாவைக் கவனிக்கின்ற அதிகாரிகளும் சிந்திக்கின்ற அளவுக்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருடைய பேச்சு இருந்தது. அதை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

இதைப்பற்றி இவ்வளவு சிந்தித்துப் பேசுகின்ற அவர்கள் கடந்த 5, 6 நாட்களாக பத்திரிகையிலே வருகின்ற பரபரப்பான செய்தி, உணவு மண்டலம் பற்றியது. அப்படி உணவு மண்டலம் ஏற்படுத்தப்படுமானால், தமிழ் நாடே நலியக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும். அப்படி உணவு மண்டலத்தை ஏற்படுத்தி, தமிழ் மாநிலத்தினுடைய கதவுகளை இதற்காக, அரிசிக்காக, திறந்து விடக் கூடாது என்று தமிழ்நாடு அழுத்தம் திருத்தமாகக் கருத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய பிரச்சனையைப் பற்றி, ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சிந்திக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே, அவர்களுடைய கருத்தை வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வேறு திசையில் திருப்பி விடுகிறார்கள் (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திசை திருப்புவதற்காகக் கேட்கவில்லை. ஏதோ கேள்விகேட்டு, உங்களால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை யென்ற பாராட்டைப் பெறுவதற்காக நான் கேட்கவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற 4½ கோடி மக்கள்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பிரச்சனை இது. எல்லாக் கட்சிகளும் ஏகோபித்து ஒரே முடிவை எடுக்க வேண்டிய பிரச்சனை. இது கூடாது என்பதற்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நீங்கள் ஆதரவாக இருப்பீர்கள் என்ற அந்த வேண்டுகோளைத்தான் உங்களிடத்திலே விடுக்கிறேன். அதை வழங்குவீர்களா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், சீரான விலையிலே, குறைந்த விலையிலே உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்கின்ற கொள்கைக்கு எதிராக நான் சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் இந்தியா என்று ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கிறபொழுது, சுற்றியிருக்கிற மாநிலங்களிலே கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே, அவர்களுடைய கஷ்டத்திலே ஓரளவு பங்கு ஏற்றுக்கொள்வது தவறாக இருக்காது என்று தான் சொல்கிறேன். இது பேச்சள விலே இருக்கிறதே தவிர, எப்படி முடிவெடுக்கப் போகிறார்கள், எந்த முறையைக் கையாளப் போகிறார்கள் என்று தெரியாமல் அது சம்பந்தமாக எப்படிச் கருத்துச் சொல்ல முடியும்?

ஃபுட் ஸ்டம்மென்ட்டை ஃப்ரீயாக விட்டுவிட்டு, இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரமில்லை, கேரளத்திலிருந்து டூர் வேண்டுமானாலும் வந்து அரிசி வாங்கலாம். என்று மத்திய அரசு சொல்லும் என்று நான் கருதவில்லை. பற்றாக்குறை மாநிலமான கேரள மாநிலத்திற்குத் தேவையான அரிசியை நீங்கள் கொடுங்கள் என்று நம்மிடம் கூறலாம். மத்தியில் வைத்துப் பண்ணாமல், அங்குள்ள 'ஸோன்' எற்படுத்தினால், மாநிலத்திற்கு அதிகார வரம்பு கொடுத்து, அதற்கு மேலே தேவையானதை எல்லாம் பூர்த்தி பண்ண வேண்டும்.

கேரளாவுக்கு 1 லட்சம் டன் தேவை என்றால், நீங்கள் உங்கள் தேவைக்கு மேல் உள்ளதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பரவாயில்லை. இல்லாவிட்டால், நம்முடைய சாப்பாட்டைக் குறைத்துக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டியவரும். இதில் கொள்கை எப்படி வகுக்கிறார்கள், எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப் போகிறார்கள் என்று பார்த்துத்தான் அது சம்பந்தமான கருத்தைச் சொல்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆகவே, பக்கத்து மாநிலத்திலே கஷ்டப்படும்போது, அதிலே ஓரளவு பாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

இங்கு சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களைச் சரியான வகையிலே எடுத்துக் கொண்டு, கீழ் நிலையிலே வாழ்கின்றவர்களுக்கு, தேவையான அளவிலே குறைந்த விலையிலே, தானியங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. ஜெயராமன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய உணவுப் பொருள்கள் விநியோகம், கொள்முதல் ஆகிய முறைகளில் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற வழியை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இங்கே, ஆளும் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த தலைவர், நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அரிசி மண்டலம் ஒரு மாநிலமாக இருப்பதைவிட, தெற்கத்திய மண்டலமாக, 4 மாநிலங்களையும் சேர்த்து மண்டலமாகச் செய்யப்போகிறோம் என்று மத்திய அரசு சொன்னதை, செய்திகளை அல்ல, நிகழ்ச்சிகளை, எதிர்ப்பீர்களை என்று சொன்னதையும், இதை மத்திய அரசிலே ஆட்சி செலுத்துகின்றவர்கள் கவனித்துத்தான் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்ன நேரத்திலும், அதற்கு இங்கிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி பிறகு யோசித்துச் சொல்லப்போகிறோம் என்று சொன்னார். பின்னாலே பேச வருகின்ற அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் ஒரே மண்டலமாக மாற்றுகின்ற கொள்கையில் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழக புஞ்சை தானியங்களெல்லாம், வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு, இன்டர்ஸ்டேட் என்ற முறையில் செல்லலாம் என்ற மத்திய அரசு அவசரமான முடிவு எடுத்ததற்குப் பின்னாலே, நம்முடைய மாநிலப் புஞ்சைப் பயிர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்றால், ஏழை மக்களுடைய உணவுப் பொருள்களின் விலை கூட ஏறும் என்று அரசு சொன்னது. ஏறியிருக்கிறது. அதைப் போலவே, இப்படி ஒவ்வொரு பொருளையும் இங்கே நாம். . .

1974 மார்ச் 22]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்பொழுது கூடத் தமிழகத்து புஞ்சை தானியங்கள் எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களாகிய மைசூருக்குத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஏதோ புதிதாக போவது மாதிரி சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நான் மேலவையிலே பேசியதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் கேட்டு அனுப்புவது என்பது வேறு. ஏற்கனவே இருக்கிற கட்டுப்பாடுகளை எடுத்து விட்டு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் இவை போன்ற சிறு தானியங்களை, இங்கே யிருக்கிற பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துச் செல்ல தடை இல்லை என்று, இப்பொழுது மத்திய அரசு தடையை தளர்த்தி விட்டிருக்கிறது. நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள், அண்மையில் டெல்லியில் நடந்த மாநாட்டில், அந்தத் தடையைத் தளர்த்தியுள்ளதைத் தவறு என்று நம்முடைய அரசின் சார்பாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆனாலும் பயன் ஏற்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. அந்தத் தவறைத் தொடர்ந்து கண்டிக்கிறோம்.

நம்முடைய மாநில அரசைக் கூடக் கலந்து ஆலோசிக்காமல், மத்திய அரசே, அவர்களே, ஒரு உத்தரவை, கம்பு, சோளம், கேப்பை போன்ற பொருள்களை யெல்லாம் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் எடுத்துச் செல்லலாம் என்று உத்தரவிட்டிருப்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. தொடர்ந்து கண்டித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பயமெல்லாம், நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைத் தொடர்ந்து, அரிசி மண்டலத்தை ஏற்படுத்த முயன்றால், தமிழ் நாடு அதை வாளாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. உணவு மண்டலம் ஏற்படுமேயானால், தமிழ் நாடு கொடிய பஞ்சத்தைச் சந்திக்க வேண்டிய அவல நிலைக்கு ஆளாகும். மத்திய அரசினர் எந்த முடிவை எடுக்கப் போகிறார்கள். எப்படி கையாளப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து கருத்துச் சொல்வதாக ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அது பிரச்சனையிலிருந்து நழுவிக்கொள்கிற தாரியமே தவிர, பிரச்சனையைத் தீவிரமாக அணுகுகிறோம் என்பதாகாது. ஒரே மண்டலமாக இருக்குமானால், நிச்சயமாக பற்றாக்குறை ஏற்படும். இவ்வரசு தமிழக அரசின் சார்பாகக் கண்டித்து, மத்திய அரசோடு போராடத் தயாராக இருக்கும்.

[1974 மார்ச் 22]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஃப்ரீ டிரேடுக்கு நீங்கள் பயப்படுவதிலே நியாயம் இருக்கிறது, இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அதே சமயத்திலே நெற்களஞ்சியமாக இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்திலேயிருந்து இங்கு அரிசி வர வழியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதன்மூலம், விலை கூடக் குறையும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன என்று சொன்னால், நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பலாக்காயை எதிர்பார்த்து, களாக்காயை பறி கொடுத்துவிடக் கூடாது.

திரு. கி. ஜெயராமன்: நாம் நிலக்கரியை நம்பியிருக்கிறோம். அதுவும் வந்தபாடிಲ್ಲ. காவிரி தண்ணீருக்கும் ஆபத்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அரிசி நிலைமையும் காற்றிலே பறந்தால், சோலைவனமெல்லாம் பாலைவனமாகிவிடும். மத்திய அரசு வேறு மாநிலங்களில், கொள்முதல் கொள்கையில், உணவுக் கொள்கையில் அட்டர் பெயிலியூர் அடைந்ததற்குப் பிறகு, இந்த மண்டலத்தைப் பிரித்து விட வேண்டுமென்ற தவறானக் கொள்கையை வைத்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற பைலேட்டரல் அக்ரீமென்ட் மூலம், அவ்வப்போது இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைப் போல், இந்த உணவுப் பொருள்களைப் பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு நாம் ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுத்துவிட முடியும். இப்பொழுது மத்திய அரசு உணவுக் கொள்கையை மாற்றுவதை நாம் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும். அதில் பின் வாங்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்கள் செய்யாத நல்ல காரியத்தை நம்முடைய தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறையாக இருந்த நேரத்தில் நாம் விலையை நிர்ணயிக்கக் கூடாது, வேண்டுமென்றால் லாப சதவிகிதம் மட்டும் விற்பனையிலே வைக்கலாம் என்று முடிவெடுத்தோம். கேரளாவும், மகாராஷ்டிரமும் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அவெய்லபிலிட்டி இஸ் ரெட்யூஸ்ட்--அவர்கள் அவசரமாக வேண்டுமென்றே உணவுப்பொருள்களின் விற்பனை விலையை நிர்ணயித்தார்கள். அதிலும், விற்பனை விலையை

1974 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

நிர்ணயித்த நேரத்தில், ஏட்டிலே ஏதோ புள்ளிவிவரம் இருக்குமே தவிர, அனுபவத்தில் மக்கள் சென்று கடைகளில் கேட்டால் கிடைக்காது.

ஆனால், நம்முடைய அரசு, தீர்க்க தரிசனத்தோடு நடவடிக்கை எடுத்து, லாப சதவிகிதத்தை நிர்ணயித்து, அதிலேதான் விற்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறது. அதிலே நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இப்படி நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிற நேரத்தில், டீ டையர் பாலிசி என்று இரு விலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விலை முறையை தற்காலிகமாக வரவேற்கலாம். இந்திய துணைக் கண்டத்தையே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சாதாரண ஏழை மக்களுக்குப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படும் நேரத்தில் நாம் கொள்முதலை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றார். மேலும் அவர், சரியான கொள்முதலை, விநியோகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றார். ஆனால், திடீரென்று அரசே நெல்கொள்முதலை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார். பக்கத்து மாநிலங்களில் கோதுமைக் கொள்முதலையும் விநியோகத்தையும் அரசே மேற்கொள்ள வேண்டி வந்ததால், அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை. தோல்வியைத்தான் கண்டார்கள். கடைசியிலே மத்திய சர்க்கார் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டதால் கோதுமை விலையைக் குறைக்கமுடியாத நிலைமையைப் பார்க்கிறோம், தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கோதுமையை வாங்கி, அதிகபட்சம் விளைகின்ற இடங்களிலே வாங்கி பற்றாக்குறை இடங்களில் விற்பதால் விலையேறிவிட்டது, கோதுமை கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதே, இதைப்பற்றி ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இருவிலைக் கொள்கையிலே Strengthening the weak by weakening the strong என்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைப்படி நம்முடைய சர்க்கார் சர்க்கரை விநியோகத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மத்திய சர்க்காருடைய இருவிலைக் கொள்கையை நாம் மற்ற தொழில் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆதரிக்காவிட்டாலும் கூட இதிலே இருவிலைக் கொள்கையை நாம் ஆதரிக்கிறோம். இரு

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

விலைக் கொள்கையை எல்லாப் பொருட்களுக்கும் கொண்டுவர ஆரம்பித்தால் அது பெரிய மோசமான நிலைமைக்குத்தான் கொண்டுபோய்விடும்.

குறிப்பாக சிமிண்டுக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள், இரும்புக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். சிமிண்டும், இரும்பும் தொழில் பொருட்களாக இருப்பதால் அதற்கு இருவிலைக் கொள்கையைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெட்ரோலிய எண்ணெய் பொருட்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக ஏற்றுமதிக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லியும் அவர்கள் பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.

எண்ணெய் வித்துக்கள், சர்க்கரை போன்றவைகளை எல்லாம் வராளமாக ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வதால் பொருள்களின் விலை அதிகமாகும். இதனால் பெரிய இடர்ப்பாடுகள் எல்லாம் வரும், நாம் விநியோகத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னதாக மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதுபற்றி சொல்கிற நேரத்திலே

‘No miracle cure for price rise’

என்று அவர்களே கையை விரித்துவிட்டார்கள்.

‘There is no miracle cure for price rise’

என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதைத்தவிர மத்திய அரசின் விவசாயத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு ஷின்டே அவர்கள் கூட

‘National Food Budget is not at all feasible’

என்ற முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு தானியங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு இயலவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

‘National Food Budget is not feasible’

என்று சொல்லி அவர்கள் பச்சை விளக்கைக் காட்டாமல் சிகப்பு விளக்கைத்தான் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

இந்த நிலையில் தமிழ்நாடு அரசின் கொள்முதல் கொள்கையைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். குறிப்பாக கடலை எண்ணெய். அது வட மாநிலங்களுக்கு வனஸ்பதி போன்ற பொருட்களுக்காக அனுப்பப் படுகிறது, அது வட மாநிலங்களுக்கு போவதை நிறுத்துவதற்காக, நம்முடைய மக்களுக்கு அது தேவைப்படுகிறது என்பதற்காக எண்ணெய் வித்துக்களின்மீது ஒரு லெவியை வைக்கவேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டோம். உடனே இல்லையென்று சொல்லியிருக்கலாம், அவர்கள் தாமதித்து இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த லெவியின் மூலமாக விலையைக் குறைக்கமுடியும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அப்படிச் செய்தால், கிலோ 6 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கமுடியும் என்று சொன்னார்கள்.

விலையைக் குறைக்க நம்முடைய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஒரு பக்கத்திலே உணவு மண்டலத்தினை எடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே எண்ணெய் விலையைக் குறைப்பதற்காக ஒரு நல்ல வழியை, சரியான வழியைச் சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே தமிழக சர்க்காருக்கு ஒரு இடையூறை, விளைவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று, ஒரு மாசு கற்பிக்கவேண்டுமென்று அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிப்புக் குழுவிற்கு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய 55 லட்சம் ரூபாயை 74 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே பதுக்கல் காரர்கள் கொள்ளை லாபக்காரர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு மூலம்மெண்ட் நடத்தினார்களே. அது வெற்றி பெறவில்லை என்பது தெரியும். காரணம், சர்க்கார் நல்லமுறையிலே இங்கு கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறது.

ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்திலே பதுக்கல்காரர்களே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற அளவுக்கு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

கோதுமை விநியோகத்திலே நம்முடைய சர்க்கார் கொண்டிருக்கிற முறை பாராட்டுக்குரியது. மற்ற மாநிலங்களிலே ரவை, மைதா, சேமியா போன்றவைகள் எல்லாம் கணக்குப் பிரகாரம் இல்லாமல் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய சர்க்கார் மூன்று ஆண்டுகளாக இருக்கிற விற்பனை விதிப்பு கணக்கைப் பார்த்து நல்லமுறையிலே வழங்குகிறார்கள்.

கலப்படத்தையும் ஒழிப்பதிலே நம்முடைய சர்க்கார் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறது. குற்றம் நிரூபணம் செய்யப்பட்டால் அவர்களுடைய முனிசிபல் லைசென்ஸை கான்சல் செய்தோ சஸ்பென்ட் செய்தோ நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

முதலிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், செளத் ஸோன் என்று தென் நாட்டுக்கு என்று முழுமையாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது தமிழகத்திற்கு மட்டும் என்று இருக்கவேண்டுமா என்ற பிரச்சனையை எழுப்பினார்கள். அதைப்பற்றிக் கூறுவதற்கு முன்னாலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், முதலமைச்சராக இருந்தாலும் எந்த அமைச்சராக இருந்தாலும் இந்த அமைச்சரவையே தன்னுடைய முக்கியமான கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

முதலமைச்சராக இருந்தாலும், உணவு அமைச்சராக இருந்தாலும் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிற்குப் போனவர்கள் அங்கே என்ன என்ன கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள் என்பதை ஒரு தடவையாகிலும் இந்த மன்றத்திலே ரூல் 82-ன் மூலமாகவோ அல்லது நாங்கள் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்தபொழுதோ கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏதோ திடீரென்று அமைச்சர் அவர்கள் சென்றார்கள், அங்கே என்ன பேசப்பட்டது என்பதை டாப் சீக்ரெட்டாக வைத்திருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி இந்த அவையினருக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? இந்த மன்றம் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை முன்னதாகவே அணுகி நான் போகப் போகிறேன், போவதற்கு முன்னாலே உங்களைக் கேட்கிறேன், பல்வேறு பிரச்சனைகளை அங்கே எழுப்பலாம், நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும், எந்த வகையிலே முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் அணுகினார்களா? அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி யெல்லாம் கவலையே கிடையாது. Absolute contempt for the House. You must take us into confidence. அது இல்லாமல் இந்த மன்றத்திலே எழுந்து சொல்லிவிட்டால் சாமர்த்தியமா?

ஆந்திராவிலே எவ்வளவு உபரி இருக்கிறது என்று உங்களிடத்திலே கணக்கு இருக்கிறதா? தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு உபரியாக இருக்கிறது என்று கணக்கு இருக்கிறதா? அதை யெல்லாம் சொன்னால்தானே அதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும், அதை வைத்துக்கொண்டிராமல் சாமர்த்தியமாகப் பதில் கொடுத்தால் முடிந்துபோகுமா?

நான் கேட்கிறேன், கேரளத்திலே எவ்வளவு டெபிசிட், கணக்கு இருக்கிறதா? ஆந்திராவிலே எவ்வளவு உபரி வருகிறது, கணக்கு இருக்கிறதா? ஆந்திராவிலே எவ்வளவு உபரி வருகிறது கணக்கு இருக்கிறதா? உங்களிடத்திலே இப்பொழுது அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன், உங்களிடம் இருக்காது. மோஸ்ட் இன்ஃபிஷியன்ட் ஆகத்தான் இருக்கிறது, எஃபிஷியன்ஸ் இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக எதுவும் பார்க்கமுடியவில்லை. உங்களிடம் புள்ளிவிவரங்கள் கிடையாது, விவரங்கள் தெரியாது. இந்த மன்றத்தின் டேபிளிலே உங்களால் புள்ளிவிவரங்கள் வைக்கப்படவில்லை. ஏதோ திடீரென்று மாநாட்டிற்குப் போய் இருக்கிறீர்கள்—என்ன என்ன கருத்து

[1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சொல்லப்படுகிறது, என்ன காரணம் சொல்லப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டாமா? அதைவிட்டுவிட்டு பேசுவது சாமர்த்தியமா?

தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படுகிறது என்றால் இங்கே அத்தனை கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் அதற்காகத் தயாராக இருக்கிறார்கள், ஏதோ இவர்கள்தான் நல்லது செய்கிறார்கள் என்பதுமாதிரியாக எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றும் செய்யாதது மாதிரியாகவும் தோற்றம் கொடுக்கத் தேவையில்லை. புள்ளி விவரங்களை இங்கே கொடுக்க வேண்டும். சம்பந்தம் இல்லாத, உண்மைக்கு மாறான உரையை இங்கே சமர்ப்பிப்பது இங்கே வழக்கமாகிவிட்டது. “இத்தகைய இருளார்ந்த சூழ்நிலையில் நாடு நலிந்து தனித்துக் கொண்டிருக்கையில், பொதுமக்களும் உற்பத்தியாளர்களும் மனநிறைவு பெறும் வகையில் தமிழ்நாடு தனித்து நின்று தன்னை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகளைச் சமாளித்தது” என்று அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எங்கே சமாளித்தீர்கள், எங்கே தனித்து நின்றீர்கள்? மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அரிசி சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கு, கோதுமை வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு, யாருக்கும் எந்தவிதமான திருப்தியும் இல்லை. எனவே, உண்மைக்கு மாறாக, My charge is that the information given is totally and absolutely at variance of facts.

குழப்பமான நிலையை உண்டாக்குகின்ற அரசாங்கத்தின் இந்தச் செயலை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

இப்பொழுது என்ன நிலைமை என்று படிப்படியாகப் பார்த்தால் அரிசி என்ன விலை விற்கிறது? 1 ரூபாய் 20 காசாக இருந்த அரிசி இன்றைக்கு 1 ரூபாய் 50 காசாக ஆகியிருக்கிறது. அதுவும் இரண்டாம் தரமான அரிசி, மட்டமான அரிசி. அதைப் பார்த்தால் சாப்பிடக்கூட முடியாது. சாப்பிடுவதற்காக அதைச் சுத்தப் படுத்தினால், ஒரு கிலோ அரிசியை சுத்தப்படுத்தினால் அரை கிலோதான் மிச்சம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அரிசி 1 ரூபாய் 50 காசுக்கு விற்கப்படுகிறது.

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மார்ச் மாதத்திலே என்று போட்டு, 216-லிருந்து 241-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது, 22 சதவிகிதமாக இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரத்தைத் தருகிறீர்கள். இப்படித் திடீரென்று உயர்த்தினார்களே, அதற்குக் கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதா? கிடையாது. இது பழைய கணக்கு. பழைய கணக்கைச் சமர்ப்பித்தால் முடியுமா?

அரிசி விலை உயர்வினால், சாதாரண, நார்மல் ஃபேமிலியாக இருக்கக்கூடிய நிலையில், கணவன், மனைவி, 3 குழந்தைகள் ஆக மொத்தம் 5 பேர் இருக்கின்ற குடும்பத்திற்கு மட்டும் மாதம் 1-க்கு 25 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கும் தர்ப்பாக்கியமான நிலையை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உங்களுடைய திறமையின்மையைத்தான் காட்டினீர்கள். உங்களுடைய இலாக்கா, அமைச்சர், அமைச்சரவை இந்த முக்கியப் பொறுப்பிலே செய்ய வேண்டிய கடமையிலேயிருந்து தவறிய திறமையின்மையைத்தான் முழுமையாகக் காட்டினீர்கள் என்ற மாபெரும் குற்றச்சாட்டை உங்கள்மீது சுமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய திறமையினால் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். ஆனால் உங்களுடைய திறமையின்மையால் அது சரியாகப் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. தலையாட்டுகிறார் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், எனக்கு உங்கள்மீது கோபம் இல்லை. உங்களுடைய திறமையின்மை என்று சொல்வதற்குக் காரணம், அவ்வளவு உற்பத்தியான பிறகு ஏன் பொதுமக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதுதான். அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள்?

‘இஷ்யூ ஆஃப் ரேஷன் கார்ட்ஸ்’ சரியான முறையில் கொடுக்க முடியவில்லை. எங்கே உங்கள் திறமையிருக்கிறது? சாதாரண ரேஷன் கார்டுகளைக் கூட சரியாக விநியோகம் செய்ய முடியவில்லை. “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” என்றபடி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த அரிசியை கார்டு மூலம் சரியாக விநியோகம் செய்தார்களா? அதற்கு எவ்வளவு பெரிய க்யூ? எதற்காக அந்த க்யூ?

[1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒரு அடிப்படையான சாதாரண விஷயம். அந்த ரேஷன் கார்டுகளை சரியாக விநியோகிக்கவில்லை. நான்கு நாட்கள் அடிதடி, அண்ணாநகரிலே அடிதடி, ராயப்பேட்டையிலே அடிதடி, இப்படி சென்னை முழுவதும் அதற்காக அடிதடி. இந்து, எக்ஸ்பிரஸ், மெயில், தினமணி போன்ற பல பத்திரிகைகளில் போட்டிருக்கிறார்கள். போட்டோவோடு போட்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுக்கூட நான் அமைச்சரிடத்திலே சொன்னேன். ஏதோ செய்கிறார்கள் என்று மொட்டையாகப் பதில் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா? யார் காரணம், எந்த அதிகாரி காரணம் என்று அவ்வளவு தெரியாதா உங்களுக்கு?

சாதாரண ரேஷன் கார்டுகளை இஷ்யூ செய்கின்ற முறைகூடத் தெரியாதா? திறமையாக அதைச் செய்யக்கூடாதா? ஒரு நாளைக்கு ஒரு உத்தரவு, அடுத்த நாளைக்கு இன்னொரு உத்தரவு, மூன்றாவது நாளைக்கு இன்னொரு உத்தரவு. இப்படி உத்தரவுக்கு மேல் உத்தரவு.

அடுத்தபடியாக உங்கள் வீட்டிற்கே அனுப்பப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நம்பியிருப்பவர்களின் கதி அதோகதி யாகத்தான் இருக்கப் போகிறது. அரிசி ரேஷன் கார்டு வீட்டிற்கு வருகிறது என்று சொன்னால் அது வருகிறதா? போய்க் கேட்டாலே கிடைக்கவில்லை. இதில் விளக்கம் வேறு. இதற்கு யார் பொறுப்பு?

நல்ல காரியம் என்றால் உடனே அமைச்சர் மார் தட்டிக் கொண்டு, பார்த்தீர்களா என்று சொல்வார்கள். ஆனால், தவறான காரியம் செய்துவிட்டால் அதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் காரணம், நம்முடைய பொறுப்பு அல்ல என்று பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பார் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள். இப்படிப்பட்ட தவறான காரியத்திற்கு, திறமையின்மையைக் காட்டியதற்கு, மூல காரணமே மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள்தான் என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் நான் சாட்டுகிறேன். இதற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அடுத்தபடியாக, அரிசியைப்பற்றி நாங்கள் எத்தனை தடவைகள் இங்கே சொன்னோம். கவர்னர் உரையிலே பேசுகின்ற நேரத்திலே யும்கூடச் சொன்னோம். கடத்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, பல யிடங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பல தடவைகள் இந்த இடத்திலே நாங்கள் சொன்னோம். கேட்டார்களா? அதற்கு ஏதாவது ஒரு பதிலைக் கொடுத்தார்களே தவிர அதைக் கட்டுப்படுத்தவில்லையே. கடத்தல் நடக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டிற்குச் சரியான வகையில் பதில் கொடுக்க முடியவில்லை. பல யிடங்களில் கடத்திக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். பலயிடங் களில் லாரிகள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெட்டுந் தீர்மானம் கூடக் கொடுத்து வெட்டுத் தீர்மானம் 626-ல், “தென்னார்க் காடு மாவட்டம் வளவனூரில் 22-11-1973 அன்று கோதுமை கடத்தி வந்த லாரி ஒன்று பிடிபட்டது குறித்து விவாதிக்க” என்று கொடுத்திருக்கிறேன். லாரிக்கு என்ன ஆயிற்று, பிறகு அந்த லாரியின் நிலைமை என்ன? நம்பர் எல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. பிறகு அதை விசாரித்துக் கண்டு பிடித்தீர்களா? சிம்பல் எஸ்.எம்.டி., ரிஜிஸ்தர் டி.என்.ஜே 1006. வேறு ஏதோ நம்பர் போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் அந்த லாரி சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் சிம்பலைக் கொடுத்து விட்டேன். இதற்கு மேல் விவரம் தேவையில்லை. நான்கு நாட்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், கேஸ்கூட ரெஜிஸ்தர் செய்யவில்லை. எந்தக் கேசும் இல்லை. மூன்று, நான்கு நாட்கள் இருந்திருக்கிறது. பிறகு அந்த லாரி அங்கே யிருந்து காணாமல் போய்விட்டது.

வளவனூரிலிருந்த பொதுமக்கள் பெரிய போராட்டம் நடத்தி அங்கே தங்களுக்கு இருக்கும் அதிருப்தியையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்த தகவலை நான் சொல் கிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், ‘ஒரு பாலை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்’ என்பதற்காகச் சொன்னேன். இப்படிப் பலயிடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பொது மக்கள் முயற்சி எடுத்துப் பிடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். எப்படி வெற்றி பெற முடியும்?

[1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயராமன் * அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். எப்படி வெற்றி பெற முடியும் என்று கேட்கிறேன். பிடித்துக் கொடுத்த பிறகு, பிடித்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொடுத்த பிறகு, லாரியை வைத்த பிறகு தப்பித்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் என்ன செய்ய முடியும்? நான் அதைத் தான் சொன்னேன். விவசாயிகள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்து கொடுத்ததை கடத்திச் செல்லும்பொழுது அதைச் சரியான முறையில் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திருக்கோயிலூரில் ஒரு வியாபாரிக்கு ரேஷன் அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்கள். அந்த வியாபாரி 'இன்சால்வென்சி பெட்டிஷன்' கொடுத்தவர். இந்த அரசாங்கத்திற்கு எத்தனை தடவை சொன்னாலும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். கவர்னர் உரையிலேயே பேசும் நேரத்தில் சொன்னேன். விவரங்களை அத்தனையையும் கொடுத்தேன். அவருக்கு எப்படிக் கொடுத்தார்கள்? இதற்கு மூல காரணம் யார்? கவர்னர் உரையிலேயே பேசும்பொழுது சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் பதில் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பதில் திருப்தியாக இல்லை. பிடிக்கப்பட்டவர்கள் யார் மேலே யாவது வழக்குப் போட்டிருக்களா? அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இன்சால்வென்சி பெட்டிஷன் கொடுத்த பிறகு ஏன் அரசாங்கம் அவருக்குக் கொடுத்தது? திருக்கோயிலூரிலிருந்து வந்தவர்கள் இந்தக் குறையை என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள்.

ஆனால், அப்படிச் சொன்னவர்களையே அடித்து நொறுக்க, பலருக்குக் காயம் ஏற்பட்டு பத்திரிகைகளில் கூட வந்திருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதால் நான் கவர்னர் உரையிலே சொன்னேன். ஆனால், அவர்களை அடித்து இந்த விஷயத்தை ஏன் ஹாண்டேயிடம் சொன்னார்கள், எப்படிச் சொல்லலாம் என்று அடிக்கிறார்கள். நீங்கள் நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பு தருகிறேன். என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். திருத்திக் கொள்வதற்காக

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இப்படிப்பட்ட வரீய்ப்பைக் கொடுத்து, ஆதாரத்தோடு எல்லா விஷயங்களையும் சொன்னதற்குப் பிறகு, இந்தத் தகவலை ஹாண்டேயிடம் சொன்னாயாமே, அதற்காக இந்தத் தண்டனை என்று அடித்துப் போடுகிறார்கள், பெரிய பெரிய வேட்டை நாய்களை விடுகிறார்கள். நேற்று காலைக்கூடச் சந்தித்தார்கள், அழுதார்கள். என்னிடத்தில் இந்தத் தகவலை கொடுத்துப் போயிருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நல்லதாகச் சொன்னாலும்கூட நீங்கள் இந்தமாதிரி தவறு செய்பவர்களுக்கு உடந்தையாக, சாதகமாக இருக்கிறீர்களே தவிர, தவறு செய்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ரேஷன் ஷாப்புகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் முறையில் எப்படி செயல்படுகிறீர்கள்? இஷ்டம்போல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வகையில் உத்தரவு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, ரேஷன் கடைகளைப் பொறுத்த வரையில் திட்டவாட்டமாக எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாத வகையிலே எப்படி நீங்கள் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப் போகின்றீர்கள்? கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு எவ்வளவு? ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்புகளுக்கு எவ்வளவு என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் செய்யுங்கள். அதை யார் வேண்டாமென்று சொன்னது. அதற்கு நாங்கள் அத்தனை பேரும் ஆதரவு கொடுக்கிறோம். எனவே, தாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நாங்கள் சொல்லவில்லை. திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறோம், Take us into confidence அப்படிச் செய்யுங்கள். எங்கு பார்த்தாலும் சந்தேகமற்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும், திட்டவாட்டமான ஒரு கோள்கையை உருவாக்க வேண்டும். ஃபேர் பிரைஸ் ரேஷன் ஷாப்புகளாக என்ற அந்த வகையிலே யார் யாருக்கு அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள் என்ற விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

கோதுமை பற்றிப் பேசினார்கள். என்ன பயன்? கோதுமை கள்ளமார்க்கெட்டில் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது என்ற தகவல் இருக்கிறது. ஆனால், கிடைக்க வேண்டிய இடத்தில் நியாயமான ரேட்டில் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

[1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நீங்கள் மாநாட்டுக்குப் போனீர்களே? எவ்வளவு கோதுமை வாங்கிக்கொண்டு வந்தீர்கள்? எவ்வளவு வாங்க முடிந்தது? அது டாப் சிக்ரட்டர்? எங்களுக்குச் சொல்லக் கூடாதா? பற்றந்து போய் வந்தார்கள். எவ்வளவு கோதுமை கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்? இதையெல்லாம் இங்கே சொல்லக் கூடாதா? மைதா மாவு ரொட்டி செய்கிறவர்களுக்குச் சரியான முறையில் கிடைக்கவில்லை. பெட்டிஷன்கள், கம்ப்ளெயின்ட்கள் பல இடங்களில் இருந்து வந்திருக்கின்றன.

விவசாயிகளின் ஆயில் எஞ்சின் பம்ப் செட்டுக்கு ஆயில் கொடுக்கிறீர்களா? மின்சார வெட்டு ஒரு பக்கத்தில். அதைப் பற்றி இப்போது சொல்லக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். விவசாயிகளுடைய ஆயில் எஞ்சின்களுக்கு எண்ணெய் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உணவு அமைச்சருடைய பொறுப்புதானே. பிளாக் மார்க்கெட்டில் எண்ணெய் விற்கப்படுகிறது. ஆனால், உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு எண்ணெய் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான நிலைமை? இதைத் தவிர்க்க முடியும்தா?

மண்ணெண்ணெய் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? அதற்காக பல இடங்களில் க்யூ, அடிக்கடி, ரகளை நடக்கிறது. உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட இரக்கம் கிடையாதா? நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இத்தனை அதிகாரிகள், பெரிய அறிவாளிகள் இருக்கக் கூடிய இலாகா என்று சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

சௌத் ஸோனைப் பொறுத்தவரை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்வது என்னவென்றால் திட்டவாட்டமாகப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுங்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே அரிசியோ, மற்றப் பொருள்களோ குறைவாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் சௌத் ஸோனை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். புள்ளி விவரத்தைக் கொடுங்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பஸ்ட் ப்ரிபரன்ஸ்.

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மதிப்பிற்குரிய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி கடத்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு டெல கிராமஸ் வந்திருக்கின்றன? நானும் எழுதியிருக்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் கட்டுப்பாடு. மற்றொரு பக்கத்தில் கடத்தல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

குமரி மாவட்டத்தில் பயங்கரமான நிலைமை. படி அரிசி ஐந்தாறு ரூபாய் விற்கிறது. அதைப்பற்றி யாருக்கும் எந்த விதமான கவலையும் கிடையாது.

இப்படிக்கோளாறுக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் நாங்கள் சொல்வது நம்முடைய கட்சியின் சார்பாகத் திட்டமாகச் சொல்லுகிறேன்—நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை செளந்தலோனை நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம் என்று கூறி அந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய முழு அதிருப்தியை, இந்த இலாகா நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதற்காக என்னுடைய முழு அதிருப்தியை, கடுமையான அதிருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இங்கே அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில், தமிழில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில், 7-ம் பக்கத்தில் துவரம் பருப்பு இவ்வளவு, உளுத்தம் பருப்பு இவ்வளவு என்ற விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது டன், கிலோவா, குவிண்டாலா ஒன்றுமே காணோம். 46,000, 65,000, 1,11,000 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் டன் சாப்பிடுகிறோமா, கிலோ சாப்பிடுகிறோமா என்று ஏதாவது தெரிந்தால் பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்தப் புத்தகமே சரியாக இல்லை. முழுக்க முழுக்க தலைகீழாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: துவரம் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு பற்றி போடப்பட்டிருக்கிற விவரங்கள் எல்லாம் டன்தான். சாப்பிடுவது என்று போடவில்லை, வருவது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுப் போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். புள்ளிவிவரம் இப்போது கொடுக்க முடியுமா என்று சவால் விட்டார்கள். நாங்கள் புள்ளிவிவரம் எல்லாம் தருகிறோம். அவர் பெரிய புத்திசாலியாயிற்றே, கடைசியில் அவர் புள்ளிவிவரம் கொடுப்பார் என்று பார்த்தேன். ஒன்றையும் காணோம். அவர் சொல்லுகின்ற நிலைமை எல்லாம் தெரியும், எதை வைத்துச் சொல்லுகிறார்? காரசாரமாகப் பேசி பத்திரிகையில் வரவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறார். அவர் எங்களைப் பார்த்தே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். தயவுசெய்து உங்களைப் பார்த்து பேசச் சொல்லுங்கள்.

THIRU G. R. EDMUND : Unwanted commentary. I am raising a Point of Order.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் பேசி முடித்ததும் சொல்லுங்கள். இங்கே பார்த்து கையை நீட்டி நீட்டிப் பேசுகிறார். கை கொஞ்சம் நீளமாக இருந்தால் குத்தி விடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. அவருக்கு விரம் இருக்கலாம், தைரியம் இருக்கலாம், ஆனாலும் கொஞ்சம் சட்டசபையின் கவுரவம், நிலைமைகளைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். அமைச்சரை நேரடியாகப் பார்த்து ஒன்றும் தெரியாது, ஒன்றும் இல்லையென்று சொல்லுவதை விட சபாநாயகர் மூலமாகத் தெரிவித்தால் திருத்திக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

ஆயில் எஞ்சினுக்கு எண்ணெய் கொடுக்கும் பொறுப்பு உணவு அமைச்சருக்கு இல்லை. அவர் ரொம்ப அழுத்தமாகச் சொன்னார். அதையாவது தெரிந்து சொல்லியிருக்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : On a point of personal explanation

அமைச்சர் அவர்கள் தன்னைப் பார்த்து கையைக் காட்டிச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் பேசுகின்ற மரபு என்னவென்றால் நாங்கள் நேராகப் பார்த்துப் பேசினாலும், முதலமைச்சர் அவர்களும் நேராகப் பார்த்துப் பேசினாலும்

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

பேசுகின்ற பொருள் உங்கள் மூலமாகத்தான் போகிறது. அதுதான் அடிப்படை, சட்டசபையின் மரபு என்பது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சருக்குத் தெரியவில்லை என்று வருத்தப்படுகிறேன்.

நான் பேசும்போது ஒரு தவறான வார்த்தையைக் கூடப் பயன்படுத்தவில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்தி இருந்தால் ஆட்சேபனை செய்யுங்கள், நடவடிக்கை எடுங்கள். கண்ணியமாக என்னுடைய பேச்சு இருந்தது. காட்டமாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடுமானவரை உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் 'நங்கள்' என்று மற்ற உறுப்பினர்களையோ அமைச்சர்களையோ பார்த்துப் பேசக் கூடாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் என்று சொன்னால் அது சபாநாயகரைக் குறிப்பிடவில்லை. சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்லுகிறோம். என்ன சொல்ல வேண்டுமோ அதை அமைச்சரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைச் சரியான வகையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவருக்குப் புரிந்திருக்கிறது. இப்போது அவர் செய்வது பத்திரிகை விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லுவதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இவர் மகா புத்திசாலி என்று இப்போதுதான் தெரிகிறது. அவர் பேசும் போது உங்களைப் பார்த்துப் பேசவேண்டுமே தவிர, இங்கே பார்த்துக்கொண்டு அமைச்சருக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று பேசுவது முறையல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பொறுத்தவரை அங்கத்தினர்கள் எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களையும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு எல்லா வகையிலும் வாய்ப்பும் வசதிகளும் இருக்கின்றன. முன்பு மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்றபோது புள்ளிவிவரத்தைப் பற்றி இதே கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தால்தான் எங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்ல ஏதுவாக இருக்கும்.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆகவே, யார் புத்திசாலி என்ற விவாதத்திற்குள்ளே இறங்காமல் இந்த மன்றத்தின் மரபைக் காப்பாற்றுகின்ற முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையில் பேசுகிற நேரத்தில் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமைச்சரைப் பார்த்து புத்திசாலியான அமைச்சர் என்று சொல்கிற கூற்றும் முறையற்றது. அதைச் சொல்கிற காரணத் தால் அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்களைப் பார்த்து மகாபுத்திசாலி என்று சொல்வதும் முறையற்றதாகும். இந்த இரண்டு முறைகளும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். உறுப்பினர் அமைச்சரைப் பார்த்து புத்திசாலி என்று சொல்வதும் அமைச்சர் உறுப்பினரைப் பார்த்து மகா புத்திசாலி என்று சொல்கிற முறையும் வரவேற்கக் கூடியதல்ல.

இரண்டாவதாக, நான் அவையில் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். வேகத்தைக் குறைப்பதற்காக வேண்டித்தான் பேசுகிற உறுப்பினர்கள் சபாநாயகர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்றிருக்கிறது. நேரிலே இருக்கிற அமைச்சரைப் பார்த்துப் பேசுகிற நேரத்தில் நீங்கள், நீ என்று சொல்கிற அந்த வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் இங்கு பல முறை தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

'The expression 'you' நீங்கள் refers to the Chair and should not be used when the Chair is not referred to.

When addressing the other Members, Members should not use the expression 'you' as it would refer only to Chair.

Use of the word 'You' நீங்கள் with reference to another Member or Party should be avoided.

Reference to the Members of a party should be by the name of the party and not by the word 'You' which has reference only to the Chair.'

1974 மார்ச் 22]

[பேரவைத் தலைவர்]

இப்படி பல தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. (குறுக்கீடு)
முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலும் சரி அல்லது
உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்திலும் சரி பொதுவாக ஒரு மரபு
இருக்கிறது. அந்த மரபை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும்
மதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கோரி
யிருக்கக்கூடிய உணவு வழங்கு துறை மானியத்தின் மீது பேச
வதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள
விரும்புகிறேன்.

1967-க்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை
ஏற்ற நம்முடைய இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்
களுடைய அமைச்சரவை உணவு உற்பத்தியில் எந்த அளவிற்கு
ஒரு புரட்சிகரமான சாதனையைச் செய்திருக்கிறது என்பதை
இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர்.
ஆனால் சபைக்கு வராமலேயே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதெல்லாம் வேண்டாம்.
உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர்
ஹாண்டே அவர்கள் அண்ணா தி.மு.க. சார்பில் பேசுகிற நேரத்தில்
இந்த அமைச்சரவை மோஸ்ட் இன்பிஷியன்ட் என்று
குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதை வாதத்திற்காக ஒப்புக்
கொள்கிறேன். எதிலே எங்களுக்கு எபிஷியன்ஸி இருக்கிறதோ
இல்லையோ நிச்சயமாக அரிசி கடத்துவதில் எங்களுக்கு,
இந்த அமைச்சரவைக்கோ அல்லது அமைச்சரவையை
நடத்துகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ நிச்சயமாக
எபிஷியன்ஸி இல்லை என்பதை அரிசி கடத்தல் விஷயத்தில் நான்
தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நான்
கேரள மாநிலப் பகுதியை ஒட்டியிருக்கக் கூடிய போடி தொகுதி
சட்டமன்ற உறுப்பினர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யாரோ சிலர் செய்வதை
வைத்து மாநிலம் என்ற அளவில் வர வேண்டாம்.

[1974 மார்ச் 22]

திரு. மு. சுருளிவேல் : கேரளாவிற்கு கடத்துபவர்களைப் பற்றி நான் புள்ளிவிவரங்களோடு ஆதாரங்களோடு இன்றையதினம் கூற முடியும். அண்ணா தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஜீனியில் ராவையைக் கலந்து விற்றார் என்ற குற்றத்திற்காக நீதிமன்றத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் தண்டிக்கப்பட்டார். அவர் பெயர் சுப்பிரமணி. அதற்குப் பிறகு அரிசி விநியோகம் செய்வதற்காக அமைச்சரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று அணுகிறார். நான் மறுத்துவிட்டேன். அதன் காரணமாக அவர் இன்று அண்ணா தி.மு.க.-வில் சேர்ந்திருக்கிறார். அவர் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டவர், நீதிமன்றத்தில் தண்டனை பெற்றவர். அவர் அண்ணா தி.மு.க.-வில் சாதாரண உறுப்பினராகச் சேர்ந்து குறுகிய காலத்திற்குள்ளே இன்றையதினம் பொதுக் குழு உறுப்பினராக அவர் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் எட்மண்ட் மறுக்க முடியாது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நண்பர் சுருளிவேல் பேசும்போது கடத்தல் செய்து ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்ட பின்னர் உறுப்பினர் அவர்களுடைய உதவியை நாடியதாகவும் அப்படி அவர் உதவி செய்ய மறுத்ததினால் அவர் அண்ணா தி.மு.க.-வில் சேர்ந்ததாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உண்மையில் தவறு செய்து அபராதம் விதிக்கிறபோது அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தார் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தவறு செய்தவர்களை யெல்லாம் அண்ணா தி.மு.க.-வில் சேர்த்துக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தவறு செய்தவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஏராளமாக இடம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். * *

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இந்த விவாதத்தில் * * மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் வீணாக * * அவர்களின் பெயரை இழுத்து

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 22] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்

அவரது பெயருக்கு ஒரு மாசு கற்பிக்கிறார். அதை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். அதுகுறித்து தங்கள் மூலிகை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் * * அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை நான் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : கூடாது. 1 object to it.

(கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தை இந்த அவையின் மரபைக் காக்கக்கூடிய முறையில் இல்லாததால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன் என்று சொன்னேன். நீக்கக் கூடாது என்று சொல்வது, பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்புக் கொடுத்த பிறகு அதை நீக்கக்கூடாது என்று சொல்வது எந்த அளவில் முறை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மற்ற உறுப்பினர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பில் இருந்தவர். அவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும்? மற்றவர்கள் உணர்ச்சிவசப்படுகிறார்கள் என்றால் திரு. சீனிவாசன் அவர்களும் உணர்ச்சிவசப்படுகிற ஒரு முறை இருந்தால் இந்த அவையை நல்லமுறையில் நடத்தமுடியாது. பேரவைத் தலைவர் நின்று கொண்டிருக்கும்போது மற்றவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கக் கூடாது. அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் * * அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அந்த வாக்கியத்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீனிவாசன், நான் உங்களுக்கு வாய்ப்பு தருகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, on a point of order....

THIRU P. SEENIVASAN : Sir, on a point of personal explanation. This will appear in the Press and that will tarnish my name. I am a politician. My name should not be tarnished on the floor of the House.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 22]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது எவ்வளவுதான் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் எவ்வளவுதான் ஒரு எண்ணத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்தை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொண்டாலும் நாம் இந்த மன்றத்தின் கண்ணியத்தை கடைப்பிடிக்கக்கூடிய முறையில், நாம் இந்த மன்றத்தின் கண்ணியத்திற்கு உதாரணமாக விளங்கக்கூடியவர்கள் என்ற முறையில் இருக்கிறோம். * * என்று பரிமாறிக் கொண்ட வார்த்தையை இந்த அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை அவைக் குறிப்பிலேயே ஏறுது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பை நான் மறுத்துப் பேசுவதாகக் கருதவேண்டியதில்லை. திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் * * என்று சொன்னார்கள். உடனே இவ்வளவு தூரம் ஆளும் தரப்பிலிருந்தும் தோழமைக் கட்சியினரும் ஆத்திரப்படுகிறார்கள்.

எங்கள் கட்சித் தலைவரைப் பற்றி இன்று திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்பினார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தீர்கள், இதை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். எங்கள் தரப்பிலிருந்து ஒரு வேண்டுகோள் வரும்போது சரியான நியாயம் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். * * * அவர்களைப் பற்றி ஒரு கருத்து சொன்னவுடன் அதை நீக்க வேண்டுமென்று இவ்வளவு பேர்களும் ஆவேசத்தோடு சொல்கிறார்கள்.

எங்கள் தலைவர், அவர்கள் சபைக்கு வருவது அல்லது வராதது என்பது அவர்களுடைய விருப்பம். அதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எழுந்து பேசுகிற நேரங்களில் அங்கிருந்து குரல் எழுப்பி உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அந்த முறையை இந்தப் பேரவையில் வளர்க்கக்கூடாது. அந்த முறையை வளர்ப்போமானால், உரத்த குரல் எழுப்பி எங்களை அல்லது எங்கள் கருத்துக்களை அடக்க முயற்சி செய்தால் நாங்கள் 12 பேர்கள் இருந்தாலும் எங்களாலும் அதைப்போல் செய்ய முடியும்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க

அகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 22]

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது நல்லதல்ல. உங்களுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்பதைச் சொல்லுங்கள். திரு. சீனிவாசன், உங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: சட்டசபை ஆளும் கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமா சொல்லுங்கள். இஷ்டம்போல் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது என்றால் . . .

(பல உறுப்பினர்கள் குரலெழுப்பினர்)

திரு. நா. வீராசாமி: 12 பேர் இருந்தால் என்ன செய்து விடுவீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எழுப்பினார்கள். “காலையிலே எங்கள் கட்சித் தலைவரைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டதை நீக்குவதற்கு ஆணையிட வில்லை, ஆனால் இப்போது ஆளும் கட்சி உறுப்பினரைப் பற்றி குறிப்பிட்டதை நீக்கும்படி ஆணையிட்டு இருக்கிறீர்களே?” என்று கேட்டார்கள். எந்த நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வருகின்றனவோ, எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் வருகின்றனவோ அதையொட்டித் தான் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும் முயற்சி எடுக்கப்படும். எல்லாப் பெயர்களுடும் நீக்குவது முறையல்ல.

மற்றொன்று, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசுவது முறைதானா என்று கேட்டார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, உட்கார்ந்து கொண்டு இந்த மன்றத்தில் பேசுவதற்கு உரிமை கிடையாது. எந்த உறுப்பினருக்கும் கிடையாது. அது அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, இந்த மன்றத்தில் முறையாக பேரவைத் தலைவர் கூப்பிட்ட பிறகு தான் பேசவேண்டும். இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டு உரத்த குரலில் பேசுவது முறையல்ல. அந்த முறையைப் பிறருக்கு உபதேசம் செய்பவர்கள்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1974 மார்ச் 22]

தாங்களே பின்பற்றி வருவார்களானால் அது இந்த மன்றத்தை நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். தலைவரவர்களே, * * நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னதற்கு, சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அதை நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் கட்டுப்படுகின்றோம். அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். அதே நேரத்தில் தங்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கத்தையும் பெற விரும்புகிறோம். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலே கிளாரிபிகேஷன் எதுவும் இல்லை, உட்காருங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: தலைவரவர்களே, நான் இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் மாண்புமிகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொன்னார்கள். அதே போல், போடியில் இருக்கும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் அரிசி . . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: நான் கட்சி சார்பாக ஒன்றைச் சொல்லிவிடுகிறேன். வெளியே இருக்கிற ஒரு கட்சி உறுப்பினரைப் பற்றி ஏதாவது குற்றச் சாட்டு இருந்தால் அதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாமே தவிர அவர் ஒரு கட்சியில் இருக்கிறார் என்பதற்காக அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது அவ்வளவு சரியான முறையல்ல. இதை அங்கத்தினர் போடி சுருளிவேல் கருத்தில் கொண்டு, பொதுவான கருத்துக்களைப் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதைச் சொல்வதற்குத்தான் நானும் எழுந்தேன். அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
உகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யப்பட வேண்டிய அளவுக்கு பெரிய விஷயம் அல்ல. தவறு செய்பவர்கள் எந்தக் கட்சியிலும் இருப்பார்கள். எந்தக் கட்சியிலும் குற்றவாளிகள் இருப்பார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை விட்டு விட முடியாது. எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் என்று வெரிபை செய்ய முடியாது. யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இன்ன கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் செய்தார்கள் என்பதைச் சொல்லி பிரச்னையாக்குவது பொருத்தமல்ல. ஆகவே, பொதுவான கருத்தைப் பேசுவது அவையின் சிறப்புக்கு ஏற்றது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்னை என்னவென்றால்—யாருக்கும் சூடு உண்டாக்குவதற்காகப் பேச வில்லை, சட்டசபை அமைதியாக நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன் * * நாங்கள் சொன்னதை நீங்கள் நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்கள், அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதே மாதிரி மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்ன மாதிரி, எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களைப் பற்றி இருந்தால், அதை எங்களுக்குத் தெரிவித்தால் நாங்கள் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குச் சாத்தியமாக இருக்கும். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டதை சபை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களைப் பற்றிச் சொன்னதையும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும். இப்படி ஒரு கட்சிக்கு ஒரு வகை, இன்னொரு கட்சிக்கு ஒரு வகை என்று சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஏனென்றால், எங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பேரவையைப் பொறுத்தவரையில், தண்டிக்கப்பட்டவர் அந்த நேரத்தில் தி.மு.க.-வில் இருந்து இருக்கலாம். தி.மு.க.-வில் இருந்தாலும் குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்குப் பெருமை. தி.மு.க.-வில் இருந்ததால்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 22]

[திரு. க. அன்பழகன்]

விடப்பட்டார் என்று சொன்னால்தான் எங்களுக்கு மரியாதைக் குறைவு. யாராவது குற்றம் செய்திருந்தால் அதை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமே ஒழிய, அதை அவையில் ஒரு பிரச்சனையாகக் கொண்டு வரக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட பிரச்சனையை சபையில் பேசுவதற்கு விதிமுறை கிடையாது. மிக அவசியமாக இருந்தால் சில நேரங்களில் அப்படிப் பேச வேண்டி வரும். அப்போது கூட இன்ன கட்சியில் இருந்தார்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆகவே, அவர்களுடைய பேச்சில் அதை மட்டும் விட்டு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுருளிவேல், இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுங்கள். இது உணவு மானியம், இதன் மீது பேசுங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய சகல அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தி மக்களின் வசதிகளை நிறைவேற்ற இயலவில்லை என்றாலும், நம்முடைய மாநிலத்திற்குச் சேர வேண்டிய சர்க்கரைப் பங்கீட்டைத் தருவதற்கு திட்டமிட்டு மத்திய சர்க்கார் மறுத்து வருகிற காரணத்தாலே, நம்முடைய தேவைகளை மத்திய சர்க்கார் புறக்கணித்து வருகிற காரணத்தாலே, நம்முடைய மாநிலத்தை இந்திரா காந்தி சர்க்கார் வஞ்சித்து வருகிற காரணத்தினாலே எந்த அளவுக்கு இன்னல்களை நாம் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னீர்கள், இந்திரா காந்தி சர்க்கார் என்று வேறு சொல்ல வேண்டுமா?

திரு. மு. சுருளிவேல் : 1966-67-லே நம்முடைய மாநிலத்தை காங்கிரஸ் கட்சி தன்னுடைய கடைசி காலத்தில் ஆண்டு கொண்டிருந்தது என்பதை நாடு அறியும். அப்போது மத்திய அரசு 16,000 டன் சர்க்கரையை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அனுப்பியது. 1967-ல் கழக ஆட்சி வந்த உடனே டிசம்பர் மாதத்தில் 12,000 டன்தான்—4,000 டன் குறைத்து—அனுப்பியது. மீண்டும் அந்த சர்க்கரைக் கண்ட்ரோலை ரத்து செய்து விட்டு, 1971-லே மறுபடியும் சர்க்கரைக் கண்ட்ரோலை இன்ட்ரடியூஸ் செய்த

1974 மார்ச் 22]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

போது நமக்கு சேர வேண்டிய 16,000 டன் சர்க்கரைக்கு பதிலாக 9,000 டன்தான் இப்போது ஒரு மாதத்திற்கு வழங்கி வருகிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் மத்திய அரசை தாக்கிப் பேசவில்லை. எந்த அளவுக்கு இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை அவர்கள் புறக்கணித்து வருகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே கொடுத்திருக்கிற தகவலுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற தகவலுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தவறான தகவலைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புத்தகத்தின் அனெக்சரில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, 1974-ம் ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சர்க்கரை 1,24,660.12 டன் ஆகும். நீங்கள் சொல்கிற கணக்கிற்கும், இதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. நீங்கள் எப்படி ஒரு தனி கணக்கைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருக்கின்ற புள்ளி விவரத்தை மாற்றிச் சொன்னார்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : ஆண்டு ஒன்றுக்கு தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையின் அளவு $3\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் ஆகும். மாதத்திற்கு 30,000 டன் உற்பத்தியாகிறது. ஒரு மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 70 சதவிகிதம் அந்த மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று விதியிருக்கிறது. அதை மத்திய அரசு தரவேண்டும். அதன்படி, மத்திய அரசு நமக்கு 21,000 டன் ஒதுக்கித் தரவேண்டும். மாதம் ஒன்றுக்கு 9,000 டன் தான் இப்போது ஒதுக்கித் தந்து இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கிரசின் பற்றாக்குறையைப் போக்க கருணாநிதி அரசு கவலைப் படவில்லை என்று பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சர்க்கரை அளவை கழக ஆட்சி வந்தவுடன் கொடுக்கவில்லை. இந்தக் கிரசின் பிரச்சனையிலும் இந்த மத்திய அரசு இதே போக்கைத்தான் காட்டிவருகிறது. எந்த அளவுக்குத் தமிழகம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டவேதான் அடிக்கடி மத்திய அரசு, இந்திரா காந்தி

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1974 மார்ச் 22]

சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். தயவு செய்து திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973-ல் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அக்டோபர் மாதத்தில் 30,000 டன் அளித்தது. ஒரே மாதத்தில் நவம்பர் மாதத்தில் 30,000, 27,000 ஆகக் குறைந்தது. 27,000 டிசம்பர் மாதத்தில் 24,000 ஆகக் குறைந்தது. 1974-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் 24,000 20,000 ஆகக் குறைந்தது. இப்படி நான்கு மாதங்களுக்குள் 30,000 டன்கை இருந்தது 20,000 டன்காகக் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருடைய மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையை சுட்டிக்காட்டி மாநிலத்தின் தேவையை திட்டவட்டமாக தெரிவித்த நேரத்தில் இன்று 22,000 டன் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். . . (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

உணவுத் துறையே முன்பு பேசிய நண்பர் குறிப்பிட்டதைப் போல மிகக் கஷ்டமான துறை. எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, உணவுத் துறையை வகிக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும் எப்பொழுதும் கவலையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு துறையாகும். என்சான் உடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானம் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையில் என்சான் உடம்பிற்கும் வயிறே பிரதானம் என்று கூறக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. வயிற்றை நிரப்புவதற்கு வகை இல்லாமல் வயிற்றைக் குறித்தே பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“ஒரு நாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய்
இருநாளைக்கு ஏலென்றால் ஏலாய்
இடும்பை கூர் என் வயிறே—எந்நாளும்
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது”

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

என்று பண்டைக்கால புலவர் பாடியிருக்கிறார்கள். அதே நிலையைத்தான் இந்தத் துறை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உணவு அமைச்சரும் அதே நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த உணவைப் பொறுத்த அளவிலே படிப்படியாக விலை வாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தை இந்த அறிக்கையில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் துருவி துருவி ஆராய முற்பட்டால் கொடுத்திருக்கிற காலம் போதாது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்று இருக்கிற உணவு நிலைமையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை குறிப்பிட்டுவிட்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்துள்ள அளவிலே அரிசியின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. உச்ச கட்டத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கும் மாவட்டம் கன்னியாகுமரி. இன்றைக்கு நாகர்கோவில் நகரில் ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 4, எல்லையோரத்தில் கல்குளம் விளவங்கோடுப் பகுதிகளில் ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 5. இதை மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தத் துறையினரை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் உண்ணுவதற்கு தேவையான அரிசி. நீங்கள் எப்படி கொடுக்கிறீர்களோ, கொடுப்பதற்கு எந்த முறையைக் கையாள்கிறீர்களோ அதைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது. அங்கிருந்து அரிசி கடத்தப்படுகிறது, அதனால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடாது. எங்களுக்கு வேண்டியது அரிசி.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 13 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களின்படி கணக்குப் பார்த்தால் 60,000 டன் அரிசி அங்கே உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அரிசியில் தன்னிறைவு பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அரிசி உற்பத்தி அப்படியிருக்கும் பொழுது நாகர்கோவிலில் படி அரிசி ரூ. 4-க்கு விற்பதற்குக் காரணம் என்ன?

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 22]

கல்குளத்தில் தக்கலைப் பகுதியிலே ரூ. 5 வரக் காரணம் என்ன? அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு யாரிடம் இருக்கிறது? அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா? பொறுப்பு அரசிடம் இருக்கும் பொழுது, இந்தத் துறையை வகிக்கின்ற அதிகாரிகள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பணியாற்றுகிறார்களா என்று கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையது அல்லவா?

சில நாட்களுக்கு முன்பு, படி அரிசி ரூ. 3½ என்ற அளவில் இருந்தபொழுது இந்தத் துறையை வகிக்கின்ற செயலாளர் அவர்கள் அங்கு வந்து ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அப்போது அங்கிருக்கிற நிலைமைகளைப்பற்றியெல்லாம் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். அவர்கள் அதையெல்லாம் ஊன்றி கவனித்து, கல்குளம் பகுதியில் இருக்கிற பொன்மனைக் கிராமத்திற்கு மாத்திரம் நியாய விலைக் கடை திறப்பதற்கு அனுமதி வழங்கினார். நாங்கள் பன்னிப் பன்னிச் சொன்னோம். கல்குளம் தாலுகாவில் எல்லா பகுதியிலும் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருப்பதால் கல்குளம் தாலுகாவில் எல்லாப்பகுதியிலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து, அவைகளின் மூலம் அரிசி வழங்கவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் பொன்மனைப் பகுதியில் மட்டும் வழங்கினார்கள், அந்தப் பகுதி வாழ் மக்கள் சார்பில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்தத் துறையினருக்கும் நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், இதரப் பகுதிகளில் இன்னும் நியாய விலைக்கடைகளைத் திறக்கவில்லை. இதரப் பகுதிகளிலும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்பது குறித்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலைமையை அங்கே தொடர்ந்து நீடிக்க இந்த அரசு அனுமதிக்குமானால், நமது மாநில செயலகத்திற்கு முன்னால் அங்கு இருக்கிற மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாங்கள் அத்தனை பேரும் உண்ணாவிரதம் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழியே கிடையாது. ஏனென்றால் நாங்கள் தொகுதிக்கே போக முடியாத அளவில் நிலைமை முற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அரிசி கிடைக்கவில்லை வாங்கி உண்ணுவதற்கு, விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. எவ்வளவு நாட்கள்தான் இந்த நிலையைச் சமாளிக்க முடியும்?

1974 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

நாம் சொல்லிக்கொள்கிறோம், தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்று. அப்படியிருந்தும் அரிசி கிடைக்காத நிலை கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் உருவாகிக் கொண்டே போனால் நிச்சயம் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாங்கள் ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற எச்சரிக்கையை அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள முற்படுகிறேன்.

கேரளத்திற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். தடுப்பதற்கு என்ன? தீவிர முயற்சி எடுத்து ஏன் தடுக்கக் கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன். கடத்தல் யார் செய்தாலும் சரி, அவர்களின் மீது வழக்குத் தொடருங்கள். ஒருவன் 10 படி அரிசி அல்லது ஒரு மூட்டை அரிசி கடத்திக்கொண்டு சென்றால், அவனைப் பிடித்து கோர்ட்டிக்குப் போகும்படி வழக்கு போடுங்கள். அவன் ஒரு மாத காலம் கோர்ட்டிக்கும், வக்கீல் வீட்டிற்கும் நடக்கும்படி செய்துவிட்டால், அந்தத் தொழிலையே அவன் விட்டு விடுவான். கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க இந்த அரசு ஏன் தயங்கவேண்டும்? ஏன் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? அதற்காக கூடுதலாக அதிகாரிகளை போடக்கூடாது? கடத்திச் செல்வதற்கு எந்த மார்க்கமும் இல்லாமல் அதைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்.

ஸோனல் சிஸ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். பண்ட மாற்றம் முறையில் நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமாயின், அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆந்திராவில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் இருக்கிறது. கேரளாவில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தி ஏராளமான நிலத்தை சாகுபடி செய்து நெல்லை உற்பத்தி செய்யுங்கள். தமிழ்நாட்டில் ஏராளமாக நிலங்கள் இருக்கின்றன பிற மாநிலத்தில் உள்ள நிலைப் பயன்படுத்தி அதிக விளைச்சலை ஏற்படுத்தக் கூடாதா? காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீருக்கு மைசூரை நம்பியிருக்கிறோம். அங்கிருந்து நிறைய தண்ணீர் பெற்று ஏன் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து மற்ற மாநிலங்களுக்கும் உணவு அனுப்பக் கூடாது? உற்பத்தியை பெருக்கி இந்தியா தேசம் புராவக்கும் ஏன் அரிசியை வழங்கக் கூடாது? ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, “ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள நிலையும் நிலத்தையும் பயன்படுத்தி அதிக உற்பத்தி செய்ய

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 22]

இந்தியா பூராவுக்கும் அரிசி கொடுக்க முடியும்” என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆந்திராவில் தண்ணீர் இருக்கிறது, பூமி இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதிலே கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் இந்தியா எங்கும் அரிசி கொடுப்பதற்கு அங்கே வழிவகை இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினர். உண்மைதான்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் இன்னும் ஏராளமான நிலம் நீர்ப்பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது, அவை இப்பொழுது பாழாகக் கிடக்கின்றன. நீர் இல்லை. நீர் ஆந்திராவில் இருக்கிறது, மைசூரில் இருக்கிறது, கேரளத்தில் இருக்கிறது. அந்த நீரை வாங்கி நாம் இங்கே நெல் உற்பத்தி அதிகம் செய்தால் பிற மாநில மக்களுக்கும் அரிசி கொடுக்க முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தடவை அறுவடை எங்கள் பகுதியிலே முடிந்து விட்டது. அப்படியிருந்தும் ஏன் அரிசி விலை ரூ. 4, 5 விற்கிறது? அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. அந்தப் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் எங்களுக்குத் தேவையான அரிசியைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அங்கே ஏறத்தாழ 10,000 ஏக்கர் வரையில் தண்ணீர் தட்டினால் காய்ந்து தீய்ந்துபோய் விளைச்சல் கிடையாது. அகவே விளைச்சல் குறைந்துபோய் விட்டது. புத்து பலன் தரவேண்டிய கால கட்டத்தில் ஒரு மழை பெய்ததினால் அங்கே நல்ல விளைச்சல் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது.

அறுவடை காலத்தில் எவ்வளவு பலன் கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்ததோ, அந்த வாய்ப்பு பாதி நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் காள் கிடைத்தது. அகவே, அங்கே நெல் விளைச்சல் குன்றிப் போய் விட்டது. குன்றிப்போய்விட்ட காரணத்தினால் விலைவாசி இவ்வளவு எறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடை செய்வதற்கு கேரளத்திற்குப் போவதை நிரந்தரமாக தடை செய்யவேண்டும். எங்களுக்குக் கேவலமான அரிசியை எங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

திருநெல்வேலியில் ரூ. 2½-க்குப் படி அரிசி கிடைக்கிறது. அங்கு இருந்து 50 மைல் கொலை தூரமுள்ள எங்கள் பகுதியில் ரூ. 4 விற்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியான எங்கள் பகுதிக்கு அரிசி போகாத நிலை இருக்கிறது. அந்த

1974 மார்ச் 22]

[திரு. எ. சுவாமிநாதன்]

நிலையை மாற்றி அங்கு காவல்கிணறு செக்போஸ்ட் அகற்ற நடவடிக்கை எடுத்தால் ஓரளவுக்கு அரிசி விலை குறையலாம். இல்லை என்று சொன்னால், எப்படியாவது தீவிர திட்டங்களை அமைத்து கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் எங்கும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அவைகளின் மூலம் அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

படி அரிசி ரூ. 5, 6 என்ற நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கார்டு கொடுக்கின்ற முறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். கட்டாயமாக ரேஷன் அமுலில் இருக்கிற பகுதிகளில் கார்டு கொடுக்கிறார்கள். எல்லா மக்களுக்கும் அந்தக் கார்டுகள் போய்ச் சேரவில்லை. சென்னை நகரத்தில் கார்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. சென்னையில் ஹோம்கார்டு மூலம் கார்டுகள் வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கருத்தை நான் கூற எண்ணுகிறேன். பள்ளி ஆசிரியர்களை வைத்தாவது அல்லது பொது நலச் சேவை செய்வதற்கு முன்வருகிற நல்லவர்களை வைத்தாவது விடு வீடாகச் சென்று கார்டுகளை வழங்க வேண்டும். விடு வீடாகச் சென்று ஆசிரியர்களை வைத்து ஜனத் தொகை பள்ளி விவர கணக்கை எடுக்கிறோம், ஒரு வாரக் காலத்திற்குள் சென்ஸஸ் எடுத்து விடுகிறார்கள். அதைப் போலவே அதிகாரிகள் விடுவீடாகச் சென்று கார்டுகளை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

எல்லோருக்கும் கார்டு கொடுக்க வேண்டும். நிலம் உடமை யாளர்களுக்கும் ஏமைகளுக்கும்—எல்லோருக்கும் கார்டு கொடுக்க வேண்டும். கார்டுகளைக் கொடுத்துவிட்டு, நெல் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் அரிசி வாங்கும் உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்கிய கார்டில் ரத்து செய்துவிட வேண்டும். இப்போது 25 சென்ட் நிலம் இருந்தால் கார்டு வழங்குவதில்லை. அந்த 25 சென்ட் நிலத்தில் எவ்வளவு நெல் விளைந்துவிடும்? 10, 15 பேர் உள்ள ஒரு குடும்பத்திற்கு அது எத்தனை நாளைக்கு வரும்? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? அதிகப்பட்சம் சில நாட்களுக்கு வரும். அகற்க மேல் வராது. வேண்டுமானால் 25 சென்ட் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு அந்த ஓரிரு வாரங்களுக்கு அவர்களுக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட கார்டுகள் வழங்க

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 22]

ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் கேட்க மாட்டோம் என்கிறார்கள். அதிகாரிகள் இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவில்லை. என்ன கூறினாலும் கேட்க மாட்டோம் என்றிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967 தேர்தல் காலத்தில் நடந்திருக்கிற ஒரு நிலைமை நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போது 50,000 டன் அரிசியை கையிலு் ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மெங்காக அதை விரியோகம் செய்யாமல், அரிசி இல்லை, அரிசி இல்லை என்று சொல்லி, அரிசி கிடைக்காமல் மக்களை வாட விட்டார்கள். அதனால்தான் அன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மக்கள் ஓட்டுப் போடவில்லை. அந்த நேரத்தில் 5 ரூபாய், 7 ரூபாய், என்று அரிசியின் விலை இருந்தது. அதற்கு அதிகாரிகள்தான் காரணம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அரிசி ஒழுங்காகக் கிடைக்காததால்தான் மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதும் அதிகாரிகள் அரிசி கிடைக்காமல் செய்தால் எங்களுக்கு ஓட்டுப் போடமாட்டார்கள் மக்கள். அப்படியானால் அது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடியதுதானே!

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போட்டால் நீங்கள் பட்டினி கிடந்து சாசுங்கள் என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்காவும் இருக்கலாம் அல்லவா? இந்த நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம்.

இந்த உணவு விநியோகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அரசாங்க அதிகாரிகள் கூட ஊழல் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. அது உண்மை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அது உண்மையா இல்லையா என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிந்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

சென்னையில் பெரியமேடு என்ற இடத்தில் 'வெல்கம் லாட்ஜ்' இருக்கிறது. அதில் கிட்டத்தட்ட 3 மாத காலமாக ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தங்கியிருக்கிறார். அவர் உணவுப்பொருட்கள் விநியோகத்தைக் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பில் இருக்கக்கூடியவர். அவருக்கு பல ஸ்டோர்களிலிருந்தும் உணவுப் பொருட்கள் போய் செருகின்றன. அதற்கு ஏஜென்டுகள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ரகசியமான விஷயங்களை ரகசியமாக எங்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தால் அது குறித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகளைப் பிடிக்கலாம். ரகசியமாகச் சொல்லாமல் சட்டசபையில் பகிரங்கமாகச் சொல்லலாமா? ரகசியமாக எங்கவிடம் தெரிவித்து, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் அதைப்பற்றி பகிரங்கமாக இந்த மன்றத்தில் சொல்லலாம். இங்கே பேசுகின்ற தகவல் தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்த பின்னால் எப்படி அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? தவறு செய்திருந்தாலும் திருத்திக்கொள்வார்களே. ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் இதுபோன்ற ரகசியங்களை முதலில் ரகசியமாக எங்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் சபையில் சென்னால் நல்லது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊர் மக்கள் ஏற்கெனவே இதுபற்றி புகார் எழுதியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பிரச்சினையை ஏனோ தானோ என்று நினைக்காமல், எல்லா மக்களுக்கும் உணவு கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் கேரளத் தோடு இருந்த சமயத்தில் 'தமிழன், தமிழன்' என்று புறக் கணிக்கப்பட்டோம். தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த பின்னால் விமோசனம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இங்கே 'மலையாளி, மலையாளி' என்று எங்களைச் சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) மலையாளிகளோடு இருக்க விரும்பாமல்தான் போராடி, தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கிறோம். அப்போது தமிழகத்தில் இருந்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர மறுத்த பின்னாலும், நாங்கள் தாய் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று போராடி, வந்தவர்கள்.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 22]

ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அங்கே மீண்டும் ஒரு போராட்டத்தை உருவாக்க வழிவகைச் செய்யாதீர்கள், போதுமான அளவுக்கு அரிசி வழங்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, இந்த உணவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சில வற்றைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

‘பசி வந்திட பத்தும் பறந்துபோகும்’ என்பது நம்முடைய நாட்டு பழமொழி. இன்றைக்கு பத்து மட்டுமல்ல; பலரும் பறந்து போகின்ற நிலையை இந்திய உப கண்டத்திலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசும்போது, போதுவாக ஒரு ‘ஜோன்’ வைத்துக்கொண்டால் பலமுறையில் பயனடையலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திர மாநிலத்திலே ஓடுகின்ற கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளின் தண்ணீரைப் பெற்று, நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் கங்கை பாய்கின்ற நாட்டிலும், யமுனை, கோமுகி, சர்ஸ்வதி போன்ற வற்றாக ஜீவ நதிகள் பாய்கின்ற நாட்டிலும் எந்த அளவுக்கு மக்கள் பசிப்பினியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நீர் வளம் மட்டும் இருந்தால் போதாது; நில வளம் இருந்தால் மட்டும் போதாது; திட்டம் தீட்டிச் செயல்படுகின்ற முயற்சி வளமும் நமக்கு இருந்திட வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் எந்த வளம் இருந்தாலும் நம் நாட்டுக்கு போதிய அளவுக்கு உணவைக் கொடுக்க முடியாது. பசியை அகற்ற முடியாது என்பதைத்தான் இன்றைக்கு நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சென்ற வாரம் தான் விவசாயத் துறையிலே மிகப்பெரிய மாற்றத்தை, மிகப் பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்திய ஜெர்மனிய நாட்டு விவசாயத் துறை நிபுணர் ஒருவர் இந்திய நாட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவருடைய பெயர் பெனர்லோக் என்பது. இந்திய நாட்டுக்கு வந்து ஒரு அபாய அறிவிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். தென்புலத்திற்கு அவர் வானில்லை. ஆனால் பஞ்சாப்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாநிலத்திலும் உத்தரப்பிரதேசத்திலும் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு இறுதியாக டெல்லிக்கு வந்து, ஒரு அபாய அறிவிப்பை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் 1972 வரையில், 1972 இறுதியிலே இருந்த உணவு தானியத்தின் ஸ்டாக் சுமார் 9.5 மில்லியன் டன். ஆனால் இன்றைக்கு 1974-ல் பெனர்டோக் சொல்கிறார், ஸ்டாக் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு உணவுப்பொருள் இல்லை; இந்த நாட்டில் உணவுப்பொருள் ஸ்டாக் நில—ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்கிறார்.

அதுமட்டுமல்ல. ஐக்கிய நாடுகள் சபையினுடைய உணவு வேளாண்மைத் துறையின் சார்பில் இந்தியாவுக்கு ஒருகை தந்த டாக்டர் பயோர்மா 'நாம் தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் உண்மையின் அடிப்படையில் அமையவில்லையாதலால் இந்த நாட்டின் மிக முக்கியப் பிரச்சனையாகிய உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியாது; உண்மையின் அடிப்படையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டால்தான் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும்; இப்படியே போய்கொண்டிருந்தால் எதிர்காலத்திலே ஒரு பயங்கர சூழ்நிலையை சந்திக்க வேண்டிவரும்' என்று கூறியிருக்கிறார்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலிருந்து வருகை தந்த இன்னொரு நிபுணர் டாக்டர் மாத்தூர் அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஆந்திர மாநிலத்தில் அகிரிகல்சர் சர்வே நடத்தினார்கள். அவர் சொல்கிறார், 'இந்த நாடு முன்னேற வேண்டுமானால், இந்த நாட்டிலே உண்மையான சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அரசியல் சுதந்திரம் மட்டும் இல்லாமல் பொருளாதார அடிப்படையிலும் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளோம் என்று நம்மை நாமே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற கிராமப்புறங்களிலே உழைப்பையே ஜீவாதாரத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேற்றம் பெற்றிட வேண்டும்; அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்துதரவேண்டும்; இன்றைக்கு நாம் உணவு உற்பத்தியில் அதிக அக்கரை காட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, எந்தெந்த வகையிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 22]

பேசுகிறேமே தவிர அவைகளுக்கு எந்த வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டினால் நடைமுறைக்கு சாத்தியமாகும் என்ற நடைமுறை இல்லை என்று டாக்டர் மாத்தூர் சொல்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

டாக்டர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இராஜஸ்தான் மாநிலத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்கிறார்கள். உலகுக்கே ஒரு பெரும் சோதனை ஏற்பட இருக்கிறது, இரண்டு மாதங்களில் இந்தியா ஒரு பெரும் நெருக்கடியைச் சந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கும் என்கிறார். அந்த வகையில் நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள உணவு நெருக்கடியைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமானால் பர்டிலைச் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அதிகம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும், அப்போதுதான் மிகக் கஷ்டப்பட்டு பெற்ற சுதந்திரத்தை இந்தியா காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்கிறார்.

இன்றைக்கு பீகார் மாநிலத்தைப் பார்க்கிறோம். உத்திரப் பிரதேசத்தைப் பார்க்கிறோம். குஜராத் மாநிலத்தில் உள்ள நிலை என்ன என்பது எல்லாம் நமக்கு எச்சரிக்கையாக அமைகின்றன. அவற்றை எல்லாம் பார்த்து, நம்முடைய மாநிலம் பாதிக்க படவில்லை என்று நம்மை நாமே தேற்றிக்கொள்வதில் ஆறுதல் அடையாமல், அந்த நிலைமை நாளைக்கு இங்கும் ஏற்பட்டுவிடா திருக்க நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் அமைத்தாகவேண்டும்.

இன்றைக்கு ஒரு உண்மையை உறுதியாகச் சொல்கிறேன். நிச்சயமாக விவாசாயத் துறையில்—உணவு உற்பத்தியில் மிகப் பெரிய சாதனையை நாம் கண்டிருக்கிறோம். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆயினும் மக்கள் படுகிற இன்னல்களுக்குக் காரணம் என்ன?

ரேஷன் கார்டுகளை வழங்குகிறோம். இரண்டுமூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் ரேஷன் கார்டுகளை வழங்கும் நிலையில் சென்னை நகரிலே நின்ற க்யூக்களை நாம் அறிவோம். இந்த நீண்ட வரிசையை தமிழ்நாடு ஒருகாலத்தில் கண்டது. அதன் விளைவாக என்ன முடிவு ஏற்பட்டது என்பதை நாமே பல மேடைகளில் பேசியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு வீட்டுக்கே கார்டு வரும் என்கிற முடிவை அரசு எடுத்திருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன்.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இன்றைக்கு இருக்கிற சிக்கல்கள் எல்லாம் உற்பத்தித் துறை
யில் இல்லை. உற்பத்தியில் மாபெரும் சாதனையை ஏற்படுத்தியிருக்
கிறோம். ஆனால் பங்கீட்டு முறைதான் சரியாக அமையவில்லை. நம்
நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளிகள், உழவர்கள், தொழிலாளர்கள்
தம்முடைய இரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தி உற்பத்தியைப்
பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வருமானத்தை நடுவில்
இருக்கிற நச்சுப்பாம்புகள், பலவிதமான வியாபாரம் செய்கிறோம்
என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற கள்ளச்சந்தை வியாபாரிகள்,
தேசத் துரோகிகள் தங்கள் கையிலே முடக்கி, நாட்டை அவல
நிலைக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கிறது. பாய்ச்சுகிற தண்ணீர்
வாய்க்கால்வழியே ஓடுகிறது. பயிருக்கு நீர் கிடைத்ததா என்றால்
இல்லை. கிணற்றில் இருந்து நாம் தான் நீர் இறைக்கிறோமே,
வாய்க்கால் வழியேதான் ஓடுகிறதே, பயிருக்கு நீர் போய்ச் சேர்ந்
திருக்கத்தான் வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பதில்
பயன் இல்லை. வாய்க்கால்களின் நடுவிலே, ஆங்காங்கே உள்ள
சந்து பொந்துகள் அடைக்கப்படாத வரை பயிருக்கு நீர்
எட்டாது. அப்படி இன்றைக்கு இருக்கிற விநியோக முறை
களில் உள்ள சந்து பொந்துகள் அடைக்கப்படாதவரை, கள்ளச்
சந்தைக்காரர்கள் மீது கடுமையான, உறுதியான நடவடிக்கை
எடுக்கப்படாதவரை மக்களுக்குப் பயன் இல்லை என்று இந்த
நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சில விவரங்களைத் தந்திருக்கி
றார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே எவ்வளவு கள்ளக்
கடத்தல்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறோம், கன்னியாகுமரியிலே
எத்தனை கள்ளக்கடத்தல்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறோம் என்கிற
புள்ளி விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலே 2,500
பேர்களைப் பிடித்திருப்பதாகச் சொன்னார், எத்தனை பேர்கள் மீது
நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? Reasonable opportunity,
legal action என்பதை எல்லாம் தூக்கிப் போடுங்கள். கள்ளக்
கடத்தல்காரர்களை, கள்ளமார்க்கெட்காரர்களை கடுமையான
நடவடிக்கை எடுத்து சிறையில் அடையுங்கள், சுடுங்கள், வீதியில்
வைத்து கசையடி கொடுங்கள்; சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளும்;
இவர்களை அடிக்காவிட்டால் நாம் எதைச் செய்தும் மக்களுக்குப்
பயன் இல்லை.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 22]

இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தைப்பற்றி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறோம். கம்பம் பகுதி எவ்வளவு வளமான பகுதி. பெரியாறு, சுருளியாறு ஒள்கிற கம்பம் பகுதியில் இன்றைக்கு படி அரிசி 4 ரூபாய் விற்கிறது. தந்திக்குமேல் தந்தி வருகின்றன. நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். செய்த தோடு மட்டுமல்ல. மற்ற மாநிலங்களுக்கு சுமார் 34 ஆயிரம் டன் அளவுக்கு கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறோம்.

மத்திய அரசு ஒரு லட்சத்து பதினொராயிரம் டன் உணவு தானியம் தரவேண்டுமென்று நமக்குக் கட்டளையிடுகிறது. ஆனால் நமக்கு 34 ஆயிரம் டன் கோதுமை வழங்கி வந்தார்களே, அதில் இன்றைக்கு 9 ஆயிரம் டன்தான் அவர்கள் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தையும் அமைச்சர் சொன்னார்கள். “கோதுமை தானே, கோதுமை சரப்பிடுகிறவர்கள் இங்கே குறைவு” என்று இதை உதாசீனப்படுத்த முடியாது. எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் பேக்கரிகள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறபோது இதுதான் கொடுக்க முடியும் என்கிறது மத்திய அரசு. ஆனால் அவர்களுக்கு என்றால் இந்த அளவு கொடுத்தாகவேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறது. இதுதான் ஜனநாயகம், இதுதான் அரசியல் சட்டமா? இங்கே அரையிறுத்துக்கூடக் கிடைக்காது பட்டினி கிடந்தாலும் பரவாயில்லை, எங்களுக்குக் கொடுங்கள் நாங்கள் உல்லாசமான முறையில் வாழ்க்கை நடத்த என்றால் இதை நமது அரசு வன்மையாக எதிர்த்து, நமது ஆட்சேபணைக் குரலை உயர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என்னுடைய வடஆற்காடு மாவட்டம் ஆந்திரப் பகுதியோடு ஒட்டியது. நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். ஒரு நாளைக்கு என்னுடைய தொகுதியில் இருந்து மட்டும் 10 லாரி அரிசி ஆந்திராவுக்கு கடத்தப்படுகிறது. உரம் கடத்தப்படுகிறது. சர்க்கரை கடத்தப்படுகிறது. துறைமுகங்கள் தொகுதியில் இருந்து கடத்தப்படுகிறது. துறைசாமி தொகுதியில் இருந்து கடத்தப்படுகிறது. இதுவரை நான் அதுபற்றி பல புகார்கள் கொடுத்தும் அந்தப் பகுதியில் ஒருவர் கூட கைதுசெய்யப்பட்டதாக - இந்த அறிக்கையில் இல்லாதது எனக்கு பெரிய ஆச்சரியத்தையும்,

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தேனையையும் அளிக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டம் உபரி மாவட்டம்; அங்கிருந்து தினந்தோறும் இப்படி அரிசி கடத்தப்படுமானால் என்ன ஆகும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருந்து அரிசி கடத்தப்படுவது குறித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் புகார் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். புகார் மாவட்ட அளவில் செய்யப்பட்டதா? அல்லது அமைச்சரிடத்தில் தரப்பட்டதா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் பலமுறை சொன்னேன். மாவட்ட ஆட்சி தலைவரிடத்தில் சொன்னேன். டி. எஸ். ஓ. விடத்தில் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்தேன். உணவுத் துறை அமைச்சரிடத்திலும் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்தேன். அவர் உடனடியாக என்னைத் தட்டிக்கொடுத்து, உற்சாகப்படுத்தி, நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார். ஸ்பெஷல் ஸ்க்வாட் அனுப்பியிருப்பதாகச் சொன்னார். அவர்கள் வந்து எம். ஏல். ஏ. லிட்டில் இல்லாதபோது, அவர் இருக்கிறாரா என்பதாக, தாம் வந்ததற்கான ஆஜரைக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆனால் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காத அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள்.

(திரு. கே. ஏ. வகாப் தலைமை)

இன்றைக்கு இங்கே இருப்பவர்கள், இந்த ஆட்சியைப்பற்றி பேசினார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்த ஆட்சியினுடைய மாட்சி இன்றைக்குத் தெரியாது. அதைக் காலம்தான் பதில் சொல்லும். நிழலின் அருமை வெய்யில் இருக்கும்போதுதான் தெரியும். நிழலிலேயே இருக்கும்வரையில் நமக்கு நிழலினுடைய அருமை தெரியாது. நிழலிலிருந்து வெய்யிலுக்குச் சென்றால்தான் நிழலினுடைய அருமை தெரியும்.

நான் குற்றங்குறைகளைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், மந்திரிகளிடம் சொல்கின்ற நேரத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை அவர்களே சென்று காவல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. அப்படிச் சொல்வது முட்டாள்தனமாகத்தான் இருக்கும். அந்த மாதிரியான நிலைமை இருப்பது, —you overhaul the entire Department. அந்த டிபார்ட்மெண்டில் மிகப் பெரிய குறை இருக்கிறது. டிஸ்டிரிபியூஷனிலே மிகப் பெரிய தவறுகள் இருக்கின்றன. வாணியம்பாடி

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 22]

யிலே பூங்குளம் கிராமத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். அங்கு ஷூகர் பர்மிட் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள், சமூகவிரோதிகள், மூட்டை மூட்டையாக வாங்கிக்கொண்டு, அதிக விலைக்கு வியாபாரம் செய்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கோவாப்பரேடிவ் பேசிஸ்ஸிலே, ஓரளவு தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், அது முழுமையான திருப்தி அளிக்கவில்லை. எந்த தனிப்பட்ட நபருக்கும் எந்த கோட்டாவும் கொடுக்க தேவையில்லை. அரசாங்கமே செய்வதாக இருந்தால் செய்யட்டும், இல்லா விட்டால் கோவாப்ரேடிவ் செய்யட்டும்.

THIRU MANALI S. KANDASAMY: How many minutes you have fixed for the hon. Member?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. ஏ. வகாப்): தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் 7, 8 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி அவர்களுக்கு பேசவேண்டுமென்ற ஆர்வம். அவர் பெரியவர், அவருக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும்...

THIRU MANALI S. KANDASAMY: I do not want to interrupt. But you have to keep up time.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சபாநாயகர் அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் ரொம்பக் கோபமாகச் சொல்வது மாதிரி தெரிகிறது அவர் பெரியவர். அவருக்குக் கோபம் வந்தால்—எனக்கும் கோபம் வரும்—பெரியவர் அவர்கள் சபாநாயகர்போல் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் வேண்டிக்கொள்வது எல்லாம், இந்த டிஸ்டிரிபியூஷன் சிஸ்டத்தை மாற்றுங்கள். உண்மையாக, நேர்மையாகச் சொல்கிறோம், இந்த ஆட்சி செய்திருக்கிற நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் ஆற்றுகின்ற சேவைகளை உணர்ந்து சொல்கிறேன். அவர்கள் ஆற்றுகின்ற சேவைகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கின்ற வகையிலே, கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் இருப்பார்களானால், அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இதைச் சொன்னேன்.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அரிசிக்காக இன்றைக்கு ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல திட்டங்களை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், என்ன செய்கிறார்கள்? அரசுக்குச் சாதகம் இல்லாமல், பாதகமாக மற்றவர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே தயவுசெய்து நான் கேட்டுக்கொள்வது, இப்பொழுது என்ன சொல்கிறார்கள், பழைய கார்டுக்குப் பதில் புதிய கார்டு கிடைக்க வில்லையென்றால், பழைய கார்டு அடிப்படையிலேயே கொடுப்போம் இல்லாவிட்டால் எலக்டரல் ரோல் அடிப்படையிலே கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

வாணியம்பாடி சட்டசபை உறுப்பினர் லத்தீப்புக்கு இன்னும் கார்டு கிடைக்கவில்லை. என்னுடைய தாயார், கொடுக்க மறுக்கிறார்கள், நீ போய் கேட்கக் கூடாதா என்று என்னைக் கேட்டார்கள். நான் நம்முடைய பிரச்சனையை முதலாவதாகச் சொல்லக் கூடாது. வாணியம்பாடி தொகுதி மக்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்த பிறகு நம்முடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்போம், நம்முடைய காரியங்களைப் பிறகு செய்வோம் என்று கூறி, விட்டுவிட்டேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த கதி என்றால், சாதாரண உறுப்பினருக்கு என்ன கதி ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணவி கந்தசாமி அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், எப்படியாவது, திறமையாக நிர்வகிக்கவேண்டுமென்று கடுமையாக முயற்சி செய்தார்கள் என்று தான் நினைக்கிறேன். மொத்தத்திலே, நம்முடைய பிரதானமான, வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பொருளாகிய அரிசி சம்பந்தப்பட்ட முறையிலே, இன்றைக்கு சந்தையிலே ரூ. 3.60-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. மிக மட்டமான அரிசிகூட ரூ. 2-50-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால், கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய விலை ரூ. 70 ஒரு குவிண்டாலுக்கு.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். ரூ. 70-க்குக் கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய அரிசி ரூ. 1.10-க்குத்தான்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 மார்ச் 22]

இருக்கவேண்டும். மற்ற செலவுகள் எல்லாம் சேர்த்தால் கூட ஒரு படி ரூ. 1.60, 1.70-க்குக் கிடைக்க வேண்டும், என்று. ஆனால், இப்பொழுது மட்டமான அரிசி கூட ரூ. 2.60-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. இன்னும் சில இடங்களிலே ரூபாய் 4-க்குத்தான் கிடைக்கிறது.

சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட், அரிசி, கோதுமை, சீனி போன்ற பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதிலே சரியான நடைமுறையைக் கடைபிடிக்கவில்லையென்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்குப் பல நேரங்களிலே சர்க்காரிடமிருந்து சிறு சேமிப்பு வசூலோ, அல்லது சைக்கிள் ரிக்ஷா நிதி வசூலோ, அல்லது கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்கு நிதி வசூலோ மற்ற வசூலோ ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சீனி வியாபாரிகளிடம் ரீ ரூ. 400 கொடுக்க வேண்டும், உனக்கு 4 மூட்டை சீனி அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். இப்படியே தவறுகள் நடக்கின்றன. இதற்கு, ஆதாரம் இருக்கிறதா, என்றால், ரசீது ஒன்றும் கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் தெரியும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் கொடுத்த 4 மூட்டைகளை, மூட்டைக்கு ரூ. 150 அதிகமாக வைத்து, ரூ. 400-க்கு விற்கிறார்கள். இதனால், மக்களுக்கு நியாயமான விலைக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்றால், இல்லை கடைசியிலே, கிலோ ஒன்று ரூ. 4-க்குக் கடைக்கு விற்கிறார்கள். சில்லறை வியாபாரிகள் 12 கடைகளுக்குக் கொடுத்து, நாம் அதிக விலைக்கு 12 வாங்கி சாப்பிடுகிற நிலைதான், இருக்கிறது. சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட் உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதிலே தவறு இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக, பொருள்களை விநியோகம் செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இப்பொழுது, கூட்டுறவு சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்ற கடைகள் 4,753, தனியாரால் நடத்தப்படுபவை 4,987. கிட்டத்தட்ட 5,000 தனியார் வியாபாரிகள் தமிழ் நாட்டில் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகம் செய்யக் கூடிய தனியார் வியாபாரிகள் இன்னமும் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: புட் கார்ப்ப ரேஷன் கடைகள் 100, கூட்டுறவுகளால் நடத்தப்படுபவை 4,753.

1974 மார்ச் 22]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : புட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக, 102 கடைகள்; கூட்டுறவுகளால் நடத்தப்படுபவை 4,753; தனியார் அமைப்பில் இயங்குபவை 4,987. ஆகவே, இன்னமும், கிட்டத் தட்ட 5,000 தனியார்கள் இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு நியாயமான முறையிலே, அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்கள் இல்லை.

மதிப்பிற்குரிய லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள், எப்படி எல்லாம் கடத்தல் நடைபெறுகிறது என்று, வெளியிலே இப்படி எல்லாம் ஏற்பாடு செய்து, விற்பனை செய்கிறார்கள். சீனி, வெளியிலே ரூ. 4க்கு விற்கப்படுகிறது, அதற்காகக் கொண்டு போகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு நியாயமான முறையிலே என்னுடைய ஆலோசனை என்ன என்றால், கோதுமைப் பண்டங்கள் கூட, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்றார்கள். ஆனால், கடைக்குக் கோதுமை பண்டங்கள் எப்படி போகிறது?

சேமியா பாக்டரி வைக்க வேண்டுமென்று யாராவது கேட்டால், உடனே லைசென்ஸ் கொடுத்து விடுகிறோம். நியாயமாக, ரொட்டிக் கடை வைத்திருக்கிறவருக்குக் கிடைக்காமல், பொய்யாகக் கேட்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. கிராமத்திற்கு பூராவும் வேண்டிய ஆள்களுக்கு எல்லாம் சீனி லைசென்ஸ் கொடுத்து, 10 மூட்டை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், 2 மூட்டைகூட மக்களுக்கு கொடுப்பது கிடையாது. மாதாமாதம் ஆயிரம் ரூபாய் கலெட்டர் ஆபீசருக்குச் சம்பளம் வருகிற மாதிரிதான் அவர்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. சிவில் சப்ளைஸ் ஆபீஸர்கள் ரூ. 1 இலட்சம், 2 இலட்சம் எப்படியோ சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். மூட்டைக்குக் கொஞ்சம் என்று ஆளுக்குப் பாதி பங்கு போட்டுவிடுகிறார்கள்.

இம்மாதிரி முன்பு ஒரு நிலை இருந்தது. 1946-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், பிரகாசம் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்பொழுது இதைவிடக் கடுமையான, கஷ்ட நிலை இருந்தது. மண்ணெண்ணெய், சீனி, அரிசி போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது கிராமக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, தாலுகா கமிட்டிகள் அமைக்கப்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 மார்ச் 22]

பட்டு, ஜில்லாக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டன. இப்பொழுது மக்களுடைய பிரிதிநிதிகளை வைக்க சிரமங்கள் இருக்கும் என்றால், சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களைப் போட்டு விடலாம். கிராமங்களிலே கமிட்டி, தாலுகாவிலே கமிட்டி, பிரகாவிலே கமிட்டி போட்டு, நியாயமான விலையிலே பொருள்களை விநியோகம் செய்தால் நலமாக இருக்கும். இன்று நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக கொள்முதல் செய்கிறோம். 1 1/4 லட்சம் கொள்முதல் செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறுவையை 87 ஆயிரம் டன் தான் லேவி மூலமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். ரைஸ்மில்காரர்களிடமிருந்தும், வியாபாரிகளிடமிருந்தும் வாங்குவதற்குப் பதிலாக நேரடியாக விவசாயிகளிடத்திலிருந்து நீங்கள் வாங்கவேண்டும். விவசாயிகள் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மறுக்கவில்லை.

இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிற விலை சரியான விலையைக்கூட அவர்கள் பெறுவதில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

தஞ்சாவூரிலே குறுவை சாகுபடியின்போது ஒரு மூட்டை 35 ரூபாய்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் சர்க்காருடைய விலை 40 ரூபாய். 25 சதவீதத்தை 40 ரூபாய்க்குக் கொடுத்துவிட்டு மீதி 75 சதவீதத்தை 80 ரூபாய்க்கு வெளியே கொண்டுவந்து விற்கிறார்கள். இந்த மாதிரியில்லாமல் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருட்களை நியாயமான விலையில் கிடைக்கக்கூடிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துப்போம் என்று, உணவுப் பிரச்சனை சரியாக இல்லையென்றால் மக்களுக்கு ஆத்திரம் வருவது சகஜம்தான். ஆகவே கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்களிடத்திலும் கொள்ளை லாபக்காரர்களிடத்திலும் இதை விடுவதைவிட விவசாயிகளிடமிருந்தே அரசு நேரடியாக வாங்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இதற்காக ஒரு ஏஜெண்டை நியமித்து ரைஸ்மில்காரரை நியமித்து அவர்கள் 25 சதவீதத்தை சரியான விலைக்கு விற்று மீதியை ஒன்றிற்கு இரண்டு விலை வைத்து விற்று கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அந்த மீதி

1974 மார்ச் 22]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தான் இப்பொழுது ரூ. 3.60 காசுக்கு விற்கக்கூடிய அரிசியாக இருக்கிறது.

நெல் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக விளைந்தது என்று சொன்னார்கள். 59 லட்சம் என்று சொன்னார்கள். 1¼ லட்சம் கொள்முதல் என்பது மிகக் குறைச்சல், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், கூட்டுறவு முறையிலே—நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவிலே அக்கறையோடு இருக்கிறார்கள்—அவர்கள் ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு கடை என்று ஏற்படுத்தி கார்டுகள் மக்களுக்கு வழங்கி அவர்களுக்கு அரிசி, மண்ணெண்ணெய், சீனி, கோதுமைப் பண்டங்கள் இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கேட்டபொழுது கிடைக்கவேண்டும்.

ஒரு வாரத்திற்குள் கடைசி நாளன்றைக்குப் போய்க் கேட்டாலும் கூட கொடுப்பது அரை கிலோவாக இருந்தாலும் அது நிச்சயமாக இல்லையென்று சொல்லாத முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது பார்த்தால் 1 மைல் நீளத்திற்கு க்யூ நிற்கிறார்கள், நான் சொல்கிற படி நீங்கள் செய்தால் க்யூ நிற்காது, மக்கள் நல்ல முறையிலே உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுச் செல்வார்கள், நமக்குக் கிடைக்க கூடிய பங்கை, நல்ல முறையிலே விநியோகம் செய்யவேண்டும் (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. எல். கணேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உணவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற முகத்தான் அதனை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன்.

இங்கே பலரும் பேசினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பல ஆக்கப் பூர்வமான விமரிசனத்தைச் செய்தார்கள், சில பேர்கள் விமரிசிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே விமரிசித்தார்கள். உண்மையிலேயே தமிழ் நாட்டினுடைய இன்றைய நிலைமையை இதற்கு முன்னர் 1967-ஆம் ஆண்டிலே தமிழகத்திலே இருந்த நிலைமையையும் உணவுத் துறையையும் அறிந்தவர்கள் எல்லாம் பாராட்டத்தான் செய்வார்கள்.

[திரு. எல். கணேசன்] [1974 மார்ச் 22]

1967-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் அரிசி கிடைக்கவில்லை, தமிழ்நாடு ஒரு பற்றாக்குறை மாநிலம், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்காமல் அவர்கள் எல்லாம் நீண்டு வளர்ந்த வரிசைகளிலே நின்றார்கள், தமிழர்களின் குடல் காய்கிறது, கூழுக்குவழி சொல்லுங்கள் என்று கேட்ட நேரத்திலே அன்றைய மு்தலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலனார் அவர்கள் பாலும் பழமும் சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அப்போதிருந்த ஒரு மத்திய அமைச்சர் எலிக்கறியைச் சாப்பிடுங்கள் என்று யோசனை சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்த அவையிலே அமைச்சர் அவர்கள்கூட பன்றிக்கறி சாப்பிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பன்றிக் கறியைக் கேவலமாக அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். நலிந்து இருக்கின்றவர்களுக்கு அது ஒரு சத்துணவு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாவிட்டால் ஏதாவது விருந்து வைக்கின்றபொழுது அவர்கள் அதை உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எலிக்கறி சாப்பிடச் சொன்னதாக சொல்லும் அந்த அமைச்சர்கூட எலிக்கறியில் சத்து இருக்கிறது என்று தான் சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சோறுபோட யோக்கியதை இல்லாத நேரத்திலே எலிக்கறியைச் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். உணவு கிடைத்த நேரத்திலே சத்துணவிற்காக ஏழை மக்கள் நலிவை ஈடுகட்டிக்கொள்வதற்காக சீமைப்பன்றிக் கறியைச் சாப்பிட்டால் அது நல்ல சத்துணவாக அமையும் என்று விஞ்ஞான அடிப்படையிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு மாவட்ட கலெக்டர் கூட விருந்திலே கலந்துகொண்டு சீமைப்பன்றி இறைச்சியைச் சாப்பிடுவதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்தப் பரந்த நோக்கம் அம்மையார் அவர்களுக்கும் வரவேண்டும்.

திரு. எல். கணேசன் : மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குடிக்கக் கூழ் கிடைக்கவில்லை. உண்ண உணவு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் எலிக்கறியைச் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கும் இன்றைக்கும் உண்ண

1974 மார்ச் 22] [திரு. எல். கணேசன்]

உணவும் கொடுத்துவிட்டு சத்துணவிற்காக அதையும் சாப்பிடலாம் என்று சொல்வதற்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை அம்மையார் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பற்றாக்குறை மாநிலத்தை உபரி மாநிலமாக மாற்றி அண்டை மாநிலங்களுக்கும் உணவை வழங்கி வருகின்ற தமிழ்நாடு அரசு மண்டிவிநிலத்தை வாழ்வோர்க்கெல்லாம் உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்று சொல்வதற்கொப்ப தமிழக அரசு நன்றிக்குரியது. அண்டையிலே இருக்கின்ற மைசூர் மாநிலத்திற்கும், கேரள மாநிலத்திற்கும் இன்னும் பல மாநிலங்களுக்கும் உணவு அளித்ததற்காக இந்த அரசை அவர்கள் பாராட்டியிருக்க வேண்டும்.

இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய பட்டுக்கோட்டை உறுப்பினர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். இவ்வளவு இடையூறுகளுக்கிடையிலே உணவுச் சிக்கல் வருகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவு கடத்தப் படுகிறது என்பதுதான். கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை, பதுக்கல் காரர்களை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்தோம், தண்டனை கொடுத்தோம் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஆனால் 'டு லீகலைஸ் ஸ்மக்கிளிங்' என்று சொல்லத்தக்க வகையிலே அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டப்படி குற்றவாளியாக இருக்கிறவர்களுக்கு நாம் தண்டனைக் கொடுக்கிறோம், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். ஆனால் இனிமேல் அது குற்றம் இல்லை. நீ தாராளமாக எடுத்துச் செல்லலாம் என்று சொல்லக் கூடிய முறையிலேதான் அவர்கள் இன்றைக்குத் தென் மண்டலம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்தால் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக தமிழகம் பயங்கரமான பஞ்ச நிலைமையைச் சந்திக்க வேண்டிவரும் என்று நாம் சொல்கிறோம்.

மற்ற மற்ற காரியங்களையெல்லாம் கண்டிக்கிறவர்கள், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறும் சிறு தவறுகளையெல்லாம் பெரிதாகப் பேசுகிறவர்கள், தனிப்பட்டவர்களுடைய புகார்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறவர்கள் இது மிகப் பெரிய கொள்கைப் பிரச்சனை, நாலரைக்கோடி தமிழ்மக்களின் வாழ்வைப் பொறுத்த பிரச்சனை, இதில் அவர்கள் ஏன் நழுவி விடவேண்டும்,

[திரு. எல். கணேசன்]

[1974 மார்ச் 22]

வழுவிடவேண்டும்? இந்தப் பிரச்சனையிலே ஒரு உறுதியான கருத்தைச் சொல்வதற்காக அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தைப் பயன்படுத்தாமல் வேறு எதற்காகப் பயன்படுத்தப்போகிறார்கள் இதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை.

நான் அன்றைக்கும் சொன்னேன், அதைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்லிவிடவிரும்புகிறேன். தமிழர்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு துரோகம் செய்கிற செயலை யாரும் அருள்கூர்ந்து செய்யவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பெருமைப்பட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது என்றாலும்கூட எதிர்காலம் ஒளிமயமானதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மைசூர் மாநிலத்திலே காவிரியின் குறுக்கே அணைக்கட்டு கட்டுகிறார்களே அவர்கள் தேச ஒருமைப்பாட்டினை நம்புகிறவர்கள், மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசிற்கும் சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டுமென்று வாதாடுகிறவர்கள் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் (பிற்பகல் 12.30)

அப்படி கட்டுவதால் ஏற்படுகின்ற விளைவு, ஆபத்து என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சைத் தரணியைப் பொறுத்த வரையில் சொல்வார்கள், “தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவதும் சோழ மண்டலமே” என்று. இனிமேல் அது வரண்டுவிடப் போகிறது. ஆனால் இதை உறுதியான நெஞ்சத்தோடு எடுத்துக்கூறிய நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்களுக்குத் தமிழர்களின் சார்பில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியொரு அபாயம் வருமானால், நிச்சயமாக அதை எதிர்க்க வேண்டும், உறுதியோடு எதிர்க்க வேண்டும், இதில் கட்சி என்று இல்லை. தமிழர்கள் ஒட்டுமொத்த உணர்வோடு இந்த ‘சவுத் ஸோன்’ முறையை, தென் மண்டல முறையை எதிர்க்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே எதிர்காலத்தில் உணவுத்துறைக்கு ஒரு அபாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது இந்த ஆண்டேகூட தொடங்கியது. தொடர்ந்து அந்த அபாயம் வரப்போகிறது. மிகப் பெரிய ஆபத்து தமிழகத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 22] [திரு. எல். கணேசன்]

தமிழகத்தில் இப்பொழுது இலை, தழை போன்ற உரங்களை விவசாயிகள் எருவாகப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்வதில்லை.

நாம் பசுமைப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்த முடிவதற்கான காரணங்களில் ஒன்று, இந்த 'பெர்டிலைசர்', 'கெமிகல் பெர்டிலைசர்', என்று சொல்லப்படும் இந்த இரசாயன உரங்களாகும். அது இப்போது கிடைக்குமா என்பது ஐயத்திற்குரியதாக உள்ளது. அதற்கு ஆயிரம் காரணங்களைச் சொல்வார்கள். அந்த உரங்களை வாங்கியுளிக்கின்ற பொறுப்பிலே உள்ள மத்திய சர்க்கார்—நான் நம்புகிறேன்—நம்மை வஞ்சித்தோ அல்லது தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்தோ தமிழகத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறையை செயற்கை முறையிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்கிறதோ என்று நம்பும் அளவில் நம்முடைய உணவு உற்பத்தியை வெகுவாகப் பாதிக்கும் அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வேன், தமிழகத்திற்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உரப்பற்றாக்குறை, 'கெமிகல் பெர்டிலைசர்ஸ் ஷார்ட் டேஜ்' வந்துவிடக்கூடாது. அப்படி வந்தால் அது மிகப்பெரிய ஆபத்தை, மிகப் பெரிய அபாயத்தை உருவாக்கிவிடும். அதனால் உணவுத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் எல்லாவகைகளிலும் பின் தங்கி விடுவோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, தமிழக அரசு இந்தத் துறையில் பல அரிய சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். உணவுக்காக மிகப்பெரிய கிளர்ச்சி நடக்கிறது, துப்பாக்கிச்சூடு நடக்கிறது, இராணுவம் வரவழைக்கப்படுகிறது. கடைகள் சூறையாடப்படுகின்றன, சட்டமன்றம் கலைக்கப்படுகிறது, ஜனாதிபதி ஆட்சி பிரகடனப்படுத்தப்படுகிறது, இத்தனைக்கும் பிறகு தொடர்ந்து நடக்கிறது, பல்வேறு மாநிலங்கள் அப்படி நடக்கிறது. ஆனால் இங்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லை. அது வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இவ்வளவு சங்கடமான சூழ்நிலையிலும் உணவுப் பற்றாக்குறை என்ற நிலைமையிலிருந்து தமிழகத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது என்பதற்காக நம் அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்த மானியத்தை வரவேற்று, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

[1974 மார்ச் 22]

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, in support of the cut motions given already. I want to speak a few words on this Demand. In the first place, as has been stated in the Policy Note, some Governments have failed because they are not in a position to supply food stuffs to the people, examples are Gujarat, and other places. Afterwards only, the Government of India realised that there was defect in the distribution system and the control system. They came forward to de-control the coarse grains in the peeping. Really, it is a welcome feature to the entire nation.

At the same time, they are not able to realise the defects and troubles involved in control over the people. I want to quote Gandhiji regarding control. He said 'People should stand on their own legs and not be spoon-fed by the Government. Otherwise, democracy will be a mockery and Swaraj a delusion.' Therefore this food control will only increase the dominance of the Government over the people.

At the same time, I am very happy that this Government has taken up wholesale trade. I appreciate our Government. At the same time, there is no use of simply de-controlling coarse grains only. It is an one-sided policy. It is partial.

If Government is interested in de-control, they should do the same thing for wheat also. Why should they have control on wheat, paddy, etc.? If they are really interested in the people, they must de-control the entire foodstuffs. This de-control of coarse grain only is no good, as this will create difficulties to our people. We are producing these in a large measure and we are in a position to send to outside also.

The policy of the Swatantra Party is to have de-control on all foodstuffs. We disapprove of this one-sided policy.

The Policy Note says that sugar will be supplied through co-operative societies; so also kerosene and other essential commodities. I am sorry to state that sugar, kerosene, etc., are not supplied to the villagers. The other day also when I was speaking I said that for getting one bottle of kerosene a villager has to walk about 6 or 7 miles. I only want to know whether it is possible for the Hon. Minister to give a suitable reply for this. Some arrangement should be made for supplying essential articles to the villagers.

1974 மார்ச் 22] [திரு. பி. வெங்கடசாமி]

It is all right in the Cities and towns. But in villages, it is difficult. What is the machinery the Government have for supplying these things to the villagers? When there is no machinery, why should the Government take this on their hands? They have to entrust this even to the Presidents of Panchayats, because they are responsible people in the villages and essential commodities like sugar, kerosene, etc., can be supplied through them to the villagers and they will also be happy.

It is clearly stated that supplies would be made through co-operative societies. I strongly oppose this. They have failed. So many members have also spoken about it. There is no use of co-operative societies.

For example, I can quote one instance. In a society they did not have the receipt book; because of that they did not issue the fertiliser for 18 or 20 days. Can crops wait for this? If the Supervisor goes on leave, there is no issue. There are so many difficulties.

So, I request that these co-operative societies should not be encouraged. If the Government are not in a position to serve the people, they should not at least trouble the people. I strongly object to this distribution through co-operatives. There should be some other arrangement for supply and essential articles should reach the people.

Coming to the other points, I would like to say a word. Any Nation or State cannot rely only on rice and coarse grains. We should not depend only on food-stuffs like Rice, Wheat and coarse grains. In addition to that, we must have egg, milk meat and vegetables.

As our hon. Friend pointed out, in highly developed countries, they are not depending only on millets and other grains. They can be substituted by means of having good poultry, piggery, animal husbandry and so on. We can substitute the deficiency in food-stuffs by means of these things. In addition to the foodstuffs, we must see that these things are produced more in our State. If this is done, there will be reduction in the consumption of foodstuffs.

[திரு. பி. வெங்கடசாமி]

[1974 மார்ச் 22]

Now a man will be consuming 15 or 16 ounces of rice or other grains and if they are substituted by egg, milk, meat and vegetables, it will come to 10 or 12 ounces and food intake will also be reduced. There is good scope for growing good vegetables and also for improving poultry and piggery in our State. I am sorry to point out that the Hon. Minister for Food is not having those portfolios. All these things should be taken into consideration by the Government and it should see that the production is increased in due course so that the people need not worry about food shortage.

Coming to the local points, I would like to say that I have already given two or three cut motions. I have given the cut motion No. 618 to discuss about the issue of ration cards in the belt areas of the State especially at Hosur and Denkanikota. I have given this cut motion only because the people there are suffering a lot especially in belt areas. In the non-belt areas, it is all right because the food grains dealers can get any number of bags and distribute them. In belt areas, the people have to get the permission from the Collector to get the foodgrains. Actually in Hosur, all the merchants are suffering because they have not been issued licences though they have applied.

I have given cut motion No. 620 to discuss about the delay in issue of foodgrain licences for the supply of millet and rice to all the merchants who have applied for the same in Hosur and Denkanikota taluks. A number of merchants have applied for licences but none of them in the villages has been issued with a licence. No licence has been issued to the merchants in Hosur and Denkanikota taluks. I have explained this to the District Collector and requested him to distribute the foodstuffs through giving licence to merchants. The quantity allotted for the taluks may be given to the merchants and they may be asked to distribute them. The licences may be given to those who have already applied for them.

In the belt areas, one cannot have one or two bags of rice. If anyone keeps with him one or two bags of rice, the Inspector will go and take away the bags. Actually the merchants are harassed there. Therefore, I request the Government to issue licences to all those who have applied and allot the quantity provided for the taluks, which would enable them to distribute the grains equally. If this is done, the people and the merchants would be happy. Now people are suffering a lot.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. பி. வெங்கடசாமி]

(The Hon. Speaker sounded the gong)

I shall finish it in 2 minutes.

I have already explained to the Hon. Minister for Food in person about the difficulties of the people in the belt areas. The check-posts have been located 5 miles prior to the State border. People there are also suffering a lot because of the checkposts.

If the licences are given to the merchants, there will be better control and people will also be benefited.

At present, the people in Hosur which is in a belt area are very unhappy due to this food policy of this Government. If they are to be happy, I request the Government to issue ration cards and distribute the allotted quantity through the merchants to whom the licences are given. Every village Panchayat must have a retail point. I request the Hon. Minister for Food to consider this also and see that the people in the belt areas are happy.

Thank you, Sir.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கக்கூடிய காலத்தில் இந்த நாட்டின் தலைவியை நிர்ணயிக்கக் கூடிய துறை இந்தத் துறை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பாட்டுவில் நடக்கக்கூடிய சம்பவங்களை, குஜராத்நிலை நடக்கக் கூடிய சம்பவங்களைப் பார்க்கக்கூடிய காலத்தில் நாட்டு மக்கள் அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த அளவுக்கு இது முக்கியத்துவம் பெற்ற துறையாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு மன்னை அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிக ஜாக்கிரதையாக சொல்லப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று மேலெழுந்தவாரியாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையாக இருக்கும் விஷயங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்தத்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 மார்ச் 22]

துறையைச் சரிப்படுத்தும் நடவடிக்கையை எடுத்து அதன் காரணமாக பட்ஜெட் முடிந்து வரக்கூடிய சில மாதங்களில் தங்களுடைய வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய புதிய ஆரம்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஜனங்கள் உணரவேண்டும்.

இந்த ஜனநாயகத்தில் அரசியலுக்கு எதையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதிலே கொஞ்சம் அதிகப்படியாகப் பேசுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் சிறுவிஷயங்களாவது இருக்காதா என்று பார்த்து திருத்தம் வகையில் சர்க்கார் தன்னுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்யவேண்டும்.

அப்படி சர்க்கார் தன்னுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்றால், சிவில் சப்ளைஸ் இலாகாவில் திறமையானவர்கள், நாணயமானவர்களைப் போட்டு இலாகா திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு யார் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சி கிடையாது. தெரியவும் தெரியாது.

பொதுவாக, நாட்டு மக்கள் மத்தியில் இந்த இலாகா பற்றி நல்ல விதமான கருத்து இல்லை. வியாபாரிகள் சில கிளர்ச்சிகளைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள் என்பதும் உண்மைதான். சர்க்கார் துறை வியாபாரத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்படிக்கிளப்பி விடுபவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்தால் ஆச்சரிப்படுவதற்கில்லை.

பொன்னி விளைந்து ஆரம்பத்தில் 52 ரூபாய் விற்பது அறுத்துப் போடுகிற காலத்தில் 40 ரூபாய்க்கு வந்து விடுகிறது. நெல் விலையில் மிகப் பெரிய தாரதம்மியம் ஆரம்பத்திற்கும் சில மாதங்களுக்குப் பிறகும் ஏற்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இடைத்தரகர்கள் தட்டிக் கொண்டு போவதைத் தடுப்பது சர்க்காரின் திறமையைப் பொறுத்திருக்கிறது. அதை எந்த அளவுக்குத் தடுக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது, உற்பத்தியாளருக்கு நல்லது; சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர்.

உளுந்து விளைய ஆரம்பித்து விட்டது. உளுந்து விலை படுபாதாளத்திற்குப் போய்விடும். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு இரண்டு மடங்கு விலை ஏறிவிடும். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் சூறையாடப்படாமல், ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 22] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இலாகாவில் இருக்கும் பொறுப்புள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும் வேலையில் இருக்கிறோம் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய துறையில் இருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும்.

கோதுமையை எடுத்துக் கொண்டால் நான் ஒரு டயபிடிக்கப் பேஷன்ட், நானே அதிக விலை கொடுத்துத்தான் வாங்குகிறேன்.

சைல்டு புட் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. வியாபாரிகள் நாணயம் தவறிவிட்டார்கள். அதனால்தான் இந்த நிலை. வியாபாரிகள் பலவிதமான கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். பலமுனைவரி வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய கடமையைச் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

நெல்லை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலேயே 19 லோன்கள் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடிய விலை எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கும்படி ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் என்ன தயக்கம்? எங்கே தவறு இருக்கிறது? தகுதியுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லையா? திறமையானவர்கள் இல்லையா? தஞ்சையில் உள்ள விலை கன்னியா குமரியிலும் இருந்தால் என்ன? அப்படி இருக்கும் அமைப்பு வந்தால்தான் நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பொருள்.

ரஷ்யாவைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். ரஷ்யாவில் தாஷ்கண்டில் என்ன விலையோ, அதே விலைதான் மாஸ்கோவிலும் இருக்கும். அங்கு எங்கு போனாலும் ஒரே விலை. அந்த அளவுக்குச் சமுதாயம் முன்னேறி இருக்கிறது. அந்தப் பாதையில் நாம் முன்னேறுகிறோமா என்று யோசிக்க வேண்டும். அத்தகைய விதத்தில் சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா ஒழுங்காகச் செயல்பட வேண்டும்.

பல விஷயங்களைக் கூறுகிறார்கள். ரேஷன் கார்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றோ, தான் சிபாரிசு செய்தவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றோ கூட எம்.எல்.ஏ. க்கள் கூறுகிறார்கள். இன்று இருக்கும் சூழ்நிலை மாற வேண்டுமென்றால், அது இந்த இலாகா எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயலாற்றுகிறதோ அதைப் பொறுத்திருக்கிறது.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 மார்ச் 22]

போன சர்க்காரே கவிழ்ந்தது சிவில் சப்ளைஸ் காரியதரிசியால் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையோ, பெரியோ எனக்குத் தெரியாது. இதிலே ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று மிக வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று பலபேர்கள் பேசும்போது தான் யோக்கியம் மாதிரி நினைத்துப் பேசுகிறார்கள். என்னைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அரசியலிலே ஒரு சுயேச்சை 41 வோட்டுகள் வாங்கி ஜெயிக்கிறார். அவர் எந்தக் கட்சியிலும் சேராதுவர். பல கதைகளைக் கேட்கும் போது வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர் அறிக்கை விடுகிறார். தி.மு.க. வின் மதி துட்பம் எனக்கு உதவி செய்தது என்று சொல்கிறார், எனக்குப் புரியவில்லை. சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தைப் பற்றிப்பேசுகிறேன். மற்றவர்கள் சொல்வதால் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: போதும் போக்கிலே பிடித்திழுக்காமல் விட்டு விட்டதை மதித்துப் பார்த்து. அவர்கள் பொருள்கொள்வார்களானால் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அறிக்கையைப் பார்த்தேன். சந்தேகம் வந்தது, கேட்டேன். வோட்டு போடாதவர்களுக்கு நன்றி சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் நன்றி சொல்லும்போது அதை மட்டும் விட்டு விட்டார். சாரி பிகின்ஸ் அட் ஹோம் என்று சொல்வார்கள்.

இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள், அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி நாம் ஒரு புனித உணர்ச்சியோடு செயல்பட ஆரம்பித்தால் பெரும் குறைகளை எல்லாம் நீக்க முடியும்.

ஒரு அமைச்சர் சொன்னார், புகார்களைச் சொன்னால் ஒழுங்காகச் சொல்லுங்கள் என்று. இப்போது நாம் 94 லட்சம் கார்ட்டஸ் வழங்கியிருக்கிறோம். இதிலும் பல ஊழல்கள் இருந்திருக்கலாம். தெரியாது. 94 லட்சம் பேர்களுக்கு கார்ட்கள் கொடுப்பது என்பது ஒரு பெரிய வேலை. விட்டுக்கு கொண்டு வந்து கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைச் செய்யும் அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதில் கூட ப்ராட் நடக்கிறது. சர்க்கரையை வாங்கிக் கொண்டு அங்கேயே விற்றுவிடுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 22] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஆகவே சமுதாயத்தில் இன்று முன்னோடியாக இருக்கக்கூடிய அரசியல் வாதிகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இவர்கள் எல்லாம் ஒரு உதாரணமாக இருக்கக்கூடிய முறையில் செயல்பட்டால் பல சிக்கல்களைத் தீர்க்க முடியும். கொள்முதல் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் 52 ரூபாய்க்கு விற்பவர்களும் இருக்கிறார்கள், நான் ரூ. 42 க்கு விற்பேன். இதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : ரூ. 42க்கு விற்பிருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு மேலே விற்கமுடியவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 42 தான் சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலை. குறுவையில் 91,000 டன் லேவி போடாமல் வாங்கியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குக் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளமுடியுமே தவிர, ஏறுகிறபோது அதிக லாபம் கிடைக்கவில்லையே என்று சொல்லக்கூடாது. நஷ்டப்படாத அளவிற்கு விவசாயிகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் ரூ. 42 என்று கிடைக்கட்டும். அல்லது ரூ. 40 என்று எல்லோருக்கும் கொடுத்தால்கூட எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. சர்க்கார் நிர்ணயித்த ரூ. 42க்கு மேல் ஏன் கொள்முதல் செய்தான்? பக்கத்தில் இன்னொருவன் கூடுதல் ரூ. 10 பெறும்போது எனக்கு வயிறு எரியத்தானே செய்யும். சட்டப்படி உள்ளதை நான் வாங்கியே தீருவேன்.

உளுந்துக்கு என்ன விலை? யார் அதை கொள்முதல் செய்யப் போகிறார்கள்? உளுந்தை ஏன் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது? தனியாரிடம் விட்டு விட்டால் கொஞ்சநாட்களில் படி மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய்க்கு விற்கப்போகிறார்கள். உளுந்தை நியாயமான முறையில் கொள்முதல் செய்யுங்கள்.

சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா இருக்கிறது, புட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவும் இருக்கிறது. மன்னையிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது ஒருவர் வந்தார். பதம், ஈரம் பார்க்க ஒரு ஆள் இருக்கிறான். 40,000, 50,000 ரூபாய் அவன் சம்பாதித்துவிடுகிறான். எவ்வளவு ஈரம் இருக்கிறது என்று கணக்கு பார்க்கிற அதிகாரி

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 மார்ச் 22]

ஒரு சீசனுக்கு ரூ. 40,000 சம்பாதித்துவிடுகிறார். அந்த ஆளுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது என்று சொன்னார். நாட்டில் உணவு நெருக்கடி, பல உற்பாதங்கள், பல நெருக்கடிகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் உற்பாதங்கள் ஏற்படவேண்டாம். குஜராத்தில் நடந்ததுமாதிரி, பரோடாவில் நடந்தது மாதிரி, பாட்னாவில் இன்று நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் மாதிரி இங்கு வராமல் தடுப்பதற்கு இந்த இலாகாவிற்கு பொறுப்பிருக்கிறது.

அதிகப்படியான அளவில் கொள்முதல் செய்தால் இதைத் தடுக்கமுடியும். நேர்மையான முறையில் விநியோகம் செய்வதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். எனவே இந்த இலாகாவை விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

அதோடு இந்த இலாகாவிற்கு அதிகப்படியான மானியத்தை ஒதுக்கி இந்த இலாகா நல்லமுறையில் செயல்படும் விதத்தில் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய எண்ணங்களைக் கூறிக்கொள்ள விழுகிறேன்.

நாம் எல்லோரும் இங்கு தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதுபோலவே பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதில்லை. அவர்கள் எல்லாம் வேறு எங்கேயோ இருந்து வந்தவர்களைப் போல், பேசுகிறார்கள்.

இருபது ஆண்டுகளாக ஒரு கட்சி மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் ஆட்சி செய்து வந்தது. நாட்டுக்காக எவ்வளவோ நியாகங்கள் செய்த பல பெரியோர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள் ஆட்சியில். அந்த ஆட்சியின் கடைசியில் மக்கள் வறுமையால் வாடினார்கள். அந்தக் காலத்தில் மக்கள் அரிசி கிடைக்காது திண்டாடினார்கள். அப்போது அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தோம்.

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் முக்கியமானதொன்று உணவு, உணவு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் மற்ற எந்த அடிப்படைத் தேவைகள் மக்களுக்குக் கிடைத்தாலும் பலன்

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

இல்லை. ஆகவே உணவுத் துறை என்பது மிக முக்கியமானதாகும். அந்தமுறையில் மக்களுக்கு உணவை நல்லமுறையில் அளிக்கவேண்டுமென்று பாடுபட்டு இந்த ஆட்சி விவசாயத் துறையில் கண்ணும்கருத்துமாக இருந்து பல திட்டங்களைத்தீட்டி பசுமைப் புரட்சியை எல்லாம் செய்து உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருந்த நம் மாநிலத்தை தன்னிறைவு பெறச் செய்து இப்போது உபரி மாநிலமாக ஆக்கி இங்குள்ள அனைவருக்கும் நல்லமுறையில் உணவு வழங்கிவருகிறது.

ஆனால் சிலர் சொல்கிறார்கள், உணவு அமைச்சர் திறமையற்றவர் என்று. இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன அவற்றை இப்படி இப்படியெல்லாம் போக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டியிருந்தால் அவர்களின் திறமையை நாம் பாராட்டலாம். ஏதோ பேசவேண்டுமென்று பேசலாம்.

இவ்வளவு நாட்கள் இங்கிருந்தவர்கள் திடீரென்று அங்கு போய்விட்ட பிறகு உடனே பெரிய மேதாவி்கள்போல் அறிவுரை சொல்கிறார்கள். அரிசியின் விலை உயர்வு என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி உயர்ந்தது? உபரி மாநிலம் என்று சொல்கிறோமே அப்படியிருக்க அரிசியின் விலை உயரலாமா என்று கேட்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையின்பேரில் விலை உயருகிறது, ஆகவே அந்தக் கொள்கையைத் திருத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று ஒருவராவது சொல்லட்டும்.

விலை உயருகிறது என்று அனைவரும் சொல்கிறார்கள். நமக்கு காரணம் தெரிகிறது. இங்கு உரம் கிடைக்கவில்லை. உரம் மத்திய அரசிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிற விலை கொடுக்க வேண்டும். பவர் கிடைக்கவில்லை. அதற்காக எப்படி எப்படியோ பாடுபடுகிறோம். மற்றப் பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் மத்திய அரசின் வரிவிதிப்பின் மூலம் ஏறிவிடுகின்றன. ஆகவே அரிசியின் விலை ஓரளவு ஏறத்தான் செய்யும்.

இப்போது நம் மாநிலத்தில் என்னென்ன வகையான அரிசி வேண்டுமோ அவ்வளவு வகைகளும் கிடைக்கின்றன. குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு சர்க்கார் பொறுப்பேற்று அவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் அவர்கள் நல்லமுறையில் வாழவேண்டுமென்று கார்ட்கள் வழங்கப்பட்டு

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 மார்ச் 22]

அரிசி குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அளவிற்கு மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிற இந்த அரசை எப்படிச் கண்டிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மற்ற பயிர் வகைகளை வேறு மாநிலங்களிலிருந்து தொள்முதல் செய்கிறோம். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கொள்முதல் செய்தால் அதை நல்லமுறையில் பராமரிக்கமுடிவதில்லை. அதனால் கொள்முதல் செய்து குறைந்தவிலையில் தனியார்களுக்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் பணம் விரயமாகிறது. இந்தக் கொள்கையில் இன்னின்ன தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று எடுத்துச்சொன்னால் திருத்திக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு இலாகாவும் அந்தந்த இலாகா அதிகாரிகளின் போறுப்பில் இருக்க (பிற்பகல் 1.00)

கின்றன. இங்கே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள், உடனடியாக அவர்களை ஏன் டிஸ்மிஸ் செய்யவில்லை என்று கேட்டார்கள். உடனடியாக தண்டனை கொடுப்பதற்கு ஜனநாயக நாட்டில் எப்படி முடியும்? ஒரு தொழிலாளியை வேலையை விட்டு எடுக்கவேண்டுமானாலும்கூட ஷோ கான்ஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும், பிறகு மற்ற மற்றவைகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்து அவனுக்கு டிஸ்மிஸ் ஆர்டர் கொடுப்பதற்கு 5 வருடங்கள்கூட ஆகலாம். அந்தந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் மனிதாபிமான உயர் எண்ணத்தோடு நடக்கவேண்டும். சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். நாம் வாங்குகிற சம்பளம் மக்களின் வரிப் பணம். நாம் செய்கிற தொண்டு மக்களுக்குப் பயன்படுகிற அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற உணர்வு வரவேண்டும்.

ஒவ்வொரு அமைச்சரும் அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பின்னாலே போய் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அமைச்சர்கள் உத்தரவு போடமுடியும். அதை அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவில்லையென்றால், எந்த விதத்தில் அவர்கள் பொறுப்பு? சட்டதிட்டங்களை நாம் வகுத்து இருக்கிறோம். இந்த சட்டதிட்டங்களில் எது தவறு, எந்தக் கொள்கை தவறு என்று சுட்டிக் காண்பித்தால் நிச்சயமாக அதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு கயாராக இருக்கிறது. நல்லமுறையில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படி சரியாகப் பணியாற்றாத அதிகாரிகள் இருந்தால், அவர்களை அரசின்

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதை மாற்றி அமைக்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

இங்கே அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதற்கு சில விளக்கங்களை அதிகாரிகள் தருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அமைச்சர்களெல்லாம் நன்றி கூட தெரிவிக்கிறார்கள். அது கூட தேவையில்லை. 'தே ஆர் பெய்ட் பார் தேர் ஜாப்'. இதற்கு மேல் அமைச்சர்கள் எந்த முறையில் அவர்களிடம் கனிவோடு நடந்து கொள்ள முடியும். இந்த அரசின் கொள்கை இந்தத் திட்டத்தில் சரியில்லை என்று குறிப்பிட்டால், அதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரேஷன் கார்டு வினியோகிப்பதில் தவறு நடந்திருப்பதாக உண்மையிலேயே எல்லோரும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இந்த அரசு எத்தனையோ ஆயிரம் கார்டுகளைத் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றை வினியோகிப்பது என்பது மிகவும் கடினமான காரியம் தான். ஒரு இடத்தில் 10,000 கார்டுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை மூன்று நாட்கள், நான்கு நாட்கள் என்று பிரித்து இருக்கிறார்கள். இன்று காலையில் கார்டு வினியோகம் ஆரம்பம் ஆகிறது என்று சொன்னால், கியூவில் ஒரு 200-300 பேர் நிற்கத்தான் செய்வார்கள். இங்குள்ள சில பத்திரிகைக் காரர்களுக்கு இந்த ஆட்சியை எப்படியாவது ஒழித்து விட வேண்டுமென்று எண்ணம். உடனே அதைப் படம் பிடித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். இது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாதா? 3,000 பேர்க்கு ஒரு நாளைக்கு கார்டு வினியோகம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் ஒரு 200, 300 பேர் கியூவில் நிற்கத்தான் செய்வார்கள். சினிமாவில் டிக்கெட் வாங்க கியூ நிற்பது இல்லையா

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மக்கள் கியூவில் நிற்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? கியூ நிற்கிறார்கள் என்று போட்டோ போட்டதால்தான் இன்றைக்கு சீரணிப்படை, ஹோம் கார்டு மூலம் மக்களுக்கு வீடு தேடி கார்டு வருகிறது. எட்டு மணி நேரம், 9 மணி நேரம் கார்டு வாங்குவதற்கு கியூவில் நிற்பது என்றால் எப்படி? போட்டதில் என்ன தவறு?

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : கியூவில் நின்று முறையாக வாங்கிச் செல்வார்கள் என்று தான் அரசு கருதுகிறது. முறைப்படி கொடுப்பதற்கு

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 மார்ச் 22]

பதில் தவறு இருந்தால் அந்தத் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி அதைத் தடுக்க வழி என்ன வென்று சொல்லுங்கள். இங்கே பல திறமை சாலிகள் இருக்கிறார்கள், இந்த சட்டமன்றத்திலே 7 ஆண்டுகாலமாக இருக்கிறார்கள், இன்ன குறை இருக்கிறது, இன்ன குறையை இப்படி நீக்கலாம், என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இந்தச் சமுதாயம் எப்படி இருக்கிறதோ, அதேபோன்றுதான் அதிகாரிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள்.

பெரியவர் மணலி அவர்கள் சொன்னது போல் சமுதாயம் திருந்தினால் ஒழிய இந்த நாட்டு மக்கள் முன்னேற முடியாது. நாம் மனிதர்களை ஒருவருக்கொருவர் ஓரளவிற்கு நம்புகிறோம். அதற்கு ஏற்ற வழியில் வழிவகை செய்கிறோம். ரூ. 10 கோடிக்கு வரி சீரமைப்பின் மூலம் போட்டால், ஆகா! வரிபோட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு ரூ. 200 கோடியாக இருந்த வருமானம் இப்போது 500 கோடி வருகிறது என்றால் யாருக்கு வரி போட்டு வசூல் செய்தோம் . . . (மணியடிக்கப் பட்டது).

* திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று, ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியா எங்கினும் பசி என்றால் பத்தும் பறந்திடும் என்ற நிலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உண்டி கொடுத்தோர், உயிர் கொடுத்தோரே” என்று சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்டி, உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பது தமிழனின் பண்பாடு அல்ல. அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய கலைஞர் அரசு பிற மாநிலங்களுக்கும் உணவு கொடுத்துதவும் பாங்கினை நாம் காணுகிறபோது, நிச்சயமாக அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மத்திய அரசின் கொள்கை காரணமாக உரப் பற்றுக்குறை இருந்தாலும், உர விநியோகத்தில், சர்க்கரை விநியோகத்தில் நாம் 100 டன் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்றால் 70 சதவீதம் மத்திய அரசே எடுத்துக்கொண்டு அதை குறைந்த விலையில் விற்பதற்கு

1974 மார்ச் 22] [திரு. கே. கந்தசாமி]

உரிமை இருந்தாலும், மத்திய அரசு தரும் அளவை 30 சதவிகிதத்தை வைத்துக்கொண்டு, நல்ல முறையில் விநியோகத்தைச் செய்து இந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் உணவுத் துறை தன்னிறைவு அடைந்து இருக்கிறது என்றால், அதற்கு உள்ளபடியே இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இங்கே பல உறுப்பினர்கள்—என் போன்ற ஆதரவு கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட—அத்தனைபேரும் ஒரு குறைபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். விநியோக முறையில் தவறு இருக்கிறது என்ற விவரத்தைப் பல கோணங்களில் அத்தனை உறுப்பினர்களும் மொத்தக் கருத்தாகச் சொன்னார்கள். அதை நானும் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு கொள்கை அளவில் அதை நிறைவேற்றியிருந்தாலும், நடைமுறைக்கு வருகிற போது விநியோக முறையில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். அப்படிக் கோளாறு இருப்பதை எப்படி நிவர்த்திக்க முடியும் என்பதை மிகத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து, அதற்கு ஏற்பான காரியங்களை செய்வதற்கு, அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து கலைஞர் அரசு அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உணவுப் பிரச்சனை நாட்டின் முதுகெலும்புப் பிரச்சனையாக இருப்பதால், அந்தக் குழுவின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டறிந்து, அந்தக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய சிறப்பான முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை முறைப்படிச் செய்தால் எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் கூட அதைப் பாராட்டத் தவற மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அந்த முயற்சிக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகத்தான், இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்கள் வழங்கலை கூட்டுறவுத் துறை மூலம் அரசு செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதை இன்னும் விரிவு படுத்தி மாநிலம் முழுவதும் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப்பிரச்சனை உயிர் பிரச்சனை என்ற காரணத்தால் பங்கீட்டு முறை, நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டுமென்றும், அந்த உணவுப் பொருள் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலும் அக்கரை கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 22]

ஆனால், அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளின் நிலையையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் வாங்கும் பொருள்கள்—அதாவது அவர்கள் வாங்கும் வேஷ்டி, துணி மணிகள், உரம் மற்றவைகளின் விலை—சென்ற ஆண்டில் இதே நாளில் எந்த விலையில் இருந்ததோ அதைவிட ஒரு மடங்கு, $1\frac{1}{2}$ மடங்கு உயர்ந்து இருக்கிறபோது, அவன் உற்பத்தி செய்யும் நெல், பருப்பு, நவதானியங்கள் போன்ற மற்ற பொருள்களுக்கு விலையை நாம் இன்னமும் குறைத்துக்கொடுத்தால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டின் சமுதாயம் உயிர் வாழ்வதற்கு விவசாயிகள் தான் காரணம். அவர்கள் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைச் செய்தால்தான் இந்தச் சமுதாயம் வாழமுடியும். நாட்டில் இருக்கும் ஜனத்தொகையில் 80 சதவிகிதம் விவசாயிகள். பெரும்பாலும் ஏழைகள்தான். நடுத்தர விவசாயிகள் கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அரசின் சில புரட்சிகரமான திட்டத்தின் காரணமாக இந்த நாட்டில் பழைய மிட்டா மிராக்கள், ஜமிந்தார்கள் இல்லை. ஒருசிலர் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கலாம். எல்லோரும் ஏழை விவசாயிகள் தான், சாதாரண விவசாயிகள் தான். கடன் வாங்கித் தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திற்காக வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மாடுகளை ஒப்தி செய்யும் நிலையைக்கூட நாம் பார்க்கிறோம்.

இதற்குக் காரணம் என்ன? மான்கூன் சேயின்ஸ் ஃபைல்யூர் என்று சொல்கிறார்கள். பருவ மழையின்மையின் கோளாறு காரணமாக, இன்னும் சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக இட்ட பயிர் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன் கிடைக்காமல் போய், கிடைத்த பொருளையும் எதிர்பார்த்த விலைக்கு விற்க முடியாமல் போய் விவசாயிகள் ஏமாற்றம் அடைந்து, அவர்களுக்குப் பொருளாதாரச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நமது அரசு பரிசீலனை செய்யக்கூடாதா என்பதை நங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்களை அறியாமல் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதை ஈடு செய்வதற்கு குறைந்த பிரீமியம் வாங்கிக்கொண்டு, லீஃப் இன்ஷூரன்ஸ்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

உயிர் பாதுகாப்பு திட்டம் எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல இதற்கும் கொண்டு வந்தால் நல்லது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

Prices of agricultural produce must be fixed in proportion to the rise in prices of other commodities and then only the agriculturists can be saved.

என்ற கருத்தை ஆணித்தரமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மற்றப் பொருள்களின் விலைக்கு உகந்த முறையில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டால் தான் அவர்களும் மற்ற சமுதாயத்திலுள்ள அமைப்பு, அங்கங்கள் போல் வாழ முடியும். அந்தப் பெருத்த சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தனிப் பட்ட சிரமங்களையும் முயற்சிகளையும் நான் பாராட்டிக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் கள்ளக்கடத்தலைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று விரைவாக அதிகாரிகளோடு பிரயாணம் செய்யும்பொழுது கார் விபத்துக்குள்ளாகி, சில கஷ்டங்களுக்குள்ளானார்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னால். அந்த அளவுக்கு இந்த இலாகாவை திறமையாக வகித்து உண்மையாக மக்களுக்கு, மக்களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபடுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுடைய முயற்சிகள் வெற்றி பெற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்களை அவர்கள் ஏற்று விரைவாக செயல்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி, அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை அதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களிலே அட்சி கவிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் காரோ செய்யப்படுகிறார், நிதி அமைச்சர் தாக்கப்படுகிறார், கவர்னர் உரை நடத்த முடிய

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 மார்ச் 22]

வில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏன் வந்தது என்று பார்த்தால் அங்கே எல்லாம் பசி இருக்கிறது. பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்ண உணவு கிடைக்கவில்லை. ஆக, உண்ண உணவு கிடைக்கா விட்டால், பஞ்சம் வந்தால், பசி ஏற்பட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதை அகில இந்தியாவும் இன்றைக்குக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மாறாக தமிழ் நாட்டில் ஒரு நிம்மதியான ஆட்சி, நிலையான ஆட்சி நம்முடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அதைக் கூட சிலரால் தாங்க முடியவில்லை. எப்படியாவது இந்த ஆட்சியில் பஞ்சம் ஏற்படாதா என்று நினைக்கிறார்கள். எப்படியாவது இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் இந்த அரசு கவிழாதா என்று நினைக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அரிசியை வேறு எங்கேயாவது கொண்டு போவதன் மூலம், உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போவதன் மூலம். ஒரே ஸோனாக செய்வதன் மூலம் இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வரும், பசி வரும், அதனால் ஆட்சி கவிழும் என்று இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அகில இந்திய ரீதியிலே பேசுவதைப் பார்த்து வருகிறோம்.

ஆனால், இன்று இங்கே உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இந்த நாட்டில் பஞ்சம் இல்லை. இதைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். உள்ளபடியே விலைவாசி ஏறியதற்கு யார் காரணம் என்பதை நாட்டிலுள்ள நிபுணர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசு னுடைய தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையும், வரி போடுகின்ற விதமும் தான் காரணம், அதனால்தான் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் கூட, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் தமிழ் நாட்டில் விலைவாசி குறைந்து இருக்கிறது. அகில இந்தியாவிலும் கடந்த ஒரு ஆண்டில் பார்த்தால் 22.4 சதவிகிதம் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 11.6 சதவிகிதம்தான் அந்த விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. முக்கியமான மற்ற உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் எந்த அளவுக்கு

1974 மார்ச் 22]

[திரு. நா. வீராசாமி]

விலைவாசி இருக்கிறது என்பதை நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், ஒன்றிரண்டை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அரிசியை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ்நாட்டில் இன்று ஒரு குவிண்டால் ரூ. 135-க்கு அரிசி கிடைக்கிறது.

கல்கத்தாவுக்குப் போனால் ஒரு குவிண்டால் ரூ. 350 முதல் 375 வரையில் அரிசி விலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் கம்பு போன்ற உணவுப்பொருளை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் ரூ. 90 முதல் 95 வரையில் கிடைக்கிறது. பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் ரூ. 150, 160 கொடுத்தால் கூட கிடைக்கவில்லை என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சோளம் தமிழ் நாட்டில் ரூ. 106-லிருந்து ரூ. 110 வரையில் கிடைக்கிறது. ஆனால், அகில இந்தியாவிலும் மற்ற மாநிலங்களில், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலத்தில் கூட ரூ. 210-லிருந்து ரூ. 270 வரையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது.

மக்காச் சோளம் போன்ற உணவு தானியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் ரூ. 105-க்கு கிடைக்கிறது. பம்பாய், இதர மாநிலங்களில் ரூ. 150-லிருந்து 160 வரையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது.

இப்படி விலைவாசிகள் உயர்கின்ற நேரத்தில் அதை எப்படியாவது கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் ஆகியவைகளுக்கு நாம் போட்டிருக்கிற வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். ஆனாலும், அந்தப் பொருள்கள் நம் நாட்டில் கிடைக்கவில்லை. நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் பருப்பு, எண்ணெய் வகைகள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதினால் அண்டை மாநிலங்களை நாம் எதிர்பார்த்து இருக்க வேண்டிய காரணத்தினால் ஓரளவுக்கு விலைவாசி 15.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1974 மார்ச் 22]

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே ஒரு பக்கத்திலே நம்முடைய அரசுக்கு மத்திய அரசு நமக்குத் தேவையான உரத்தைக் கொடுக்கவில்லை, தேவையான பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கொடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலையில்கூட நம்முடைய அரசு போட்ட நல்ல திட்டங்களின் மூலமாகத்தான் தட்டுப்பாடு இன்றி உணவுப் பஞ்சம் வராமல், நமது தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த அளவில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பத்தொன்பது மண்டலங்களாகப் பிரித்திருப்பதைப் பற்றி பெரியவர் மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன், 19 மண்டலங்கள் என்பதை 4, 5 ஆகக் குறைத்து, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சென்னை, தென் ஆற்காடு போன்ற நான்கு மாவட்டங்களை ஒரு மண்டலமாக வைத்து, கோவை, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களை ஒரு மண்டலமாக வைத்து, இப்படிப் பிரித்தால் விலைவாசி ஒரு பக்கத்தில் குறைவதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. விலைவாசியைப் பற்றிக் கூட அல்ல.

இன்னும் பல இடங்களில் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போவதற்கு தடை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் பலத்த காவல் போட்டு இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற உணவு தானியங்களை வேறு எங்கேயும் கொண்டு போக முடியாதபடி எவ்வளவு தடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தடுங்கள். ஆனால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய அரிசி சென்னைக்கு வருவதற்கு தடை இருக்கிறது.

குறிப்பாக, ஆற்காடு கிச்சலி அரிசியைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். சென்னையில் இருக்கக்கூடிய வசதி படைத்தவர்கள் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள். அங்கே உற்பத்தியாகின்ற அந்த ஃபைன் வெரைட்டியை அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக வாங்கிப் பயன்படுத்துவதில்லை. அந்த அரிசி இங்கே வருவதற்குத் தடை இருக்கக்கூடாது. இந்தத் தொழிலில் அங்கே 1,000 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்தத் தொழிலை அங்கே நடத்தி வந்தார்கள்.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. நா. வீராசாமி]

அறுவடை காலத்தில் ஏறத்தாழ 5,000 குடும்பங்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாத காலமாக அவர்கள் எந்த வேலையும் இல்லாமல் பட்டினியால், பசியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வண்டி இழுக்கின்ற தொழிலாளிகள் நெல்லை அரைத்து, அரிசியை பதப்படுத்தி, சென்னை மக்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் இதை மிகக் கருணையோடு கவனித்து ஃபைன் வெரைட்டியை—மோட்டா ரகத்தை அங்கு இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்—ஆற்காடு கிச்சிலி அரிசி என்று சொல்லப்படுகிற வகை அரிசியை ஆற்காட்டிலிருந்து சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு தனி அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிற நேரத்தில் நம்முடைய அரசு மிகக் கருணையோடு மற்ற மாநிலங்கள் பசியால் வாடுகின்ற நேரத்தில் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

பார்வோடு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல எந்த அளவுக்கு நாம் பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம், இந்தியா ஒரே நாடு என்பதை ஒத்துக்கொண்டு மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை என்னைப் போன்றவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் நன்றாக உணர்கிறோம்.

மத்திய தொகுப்பு ஏற்பாட்டிற்கு இந்த மாநிலத்தின் பங்காக 1,11,435 டன் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னபொழுது அதையும் கொடுத்துவிட்டு, மகாராஷ்டிரம் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்ட நேரத்தில் 10,000 டன் அரிசி அனுப்பி வைத்தோம்.

குஜராத் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடிதம் எழுதியவுடன் 11,000 டன் அரிசியை வழங்கினோம்.

கேரளா கேட்ட நேரத்தில், பல முறை அரிசி கொடுத்திருந்தாலும், சிறப்பாக 9,000 டன் அரிசி கொடுத்து உதவினோம்.

மைசூர் மாநிலம் தனக்கு ஒன்றும் இல்லைபா என்று கேட்ட பொழுது 3,000 டன் அரிசி வழங்கினோம்.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 மார்ச் 22]

மேற்கு வங்காளத்திற்கு 1,000 டன் அரிசி கொடுத்தோம்.

இப்படி கேட்கிற நேரத்திலெல்லாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி வழங்கியிருக்கிறோம். நமக்குத் தேவையான பங்கை, நமக்குத் தேவையான கோதுமையை மற்ற மாநிலங்கள் நமக்குத் தந்து உதவியிருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1972-73-ல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கோதுமையின் அளவு 3,59,000 டன். 1973-74-ல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 1,47,000 டன். மாதாமாதம் நமக்குத் தேவைப்படுவது 34,000 டன் கோதுமை. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைப்பது 9,000 டன் கோதுமைதான்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கோதுமை சாப்பிடுங்கள், கோதுமை சாப்பிடுங்கள் என்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள்; கோதுமை சாப்பிட்டு இப்போது பழக்கப்படுத்திக்கொண்டார்கள் மக்கள். இப்போது கோதுமை கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. கோதுமை மட்டுமல்ல; அதன் உப பொருட்களும் கிடைக்கவில்லை; அதுபோல மைதா, ரவை, ஆட்டா போன்ற உணவுப் பொருட்களை சாப்பிடுகிறவர்களும் அவை கிடைக்காமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு 34,000 டன் கோதுமை கொடுத்து வந்ததை இப்போது 9,000 டன்னாகக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதை 25,000 டன் என்ற அளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேராடியாவது பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது சர்க்கரை. உள்ளபடியே தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒரு கோடி மக்களுக்கு கார்டுகள் வழங்கி, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத ஒரு சாதனையை நாம் செய்திருக்கிறோம். சர்க்கரை விநியோகத்தை சிறந்த முறையில் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஏராளமான அளவுக்கு இங்கே சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது. உற்பத்தியாவதில் 70 சதவிகிதம் சர்க்கரையை மத்திய சர்க்கார் லெளி என்று எடுத்துக் கொள்கிறது. கிலோ ஒரு ரூபாய் 65 காசுக்கு எடுத்து விட்டு, மக்களுக்கு 2 ரூபாய் 15 காசுக்கு விற்கிறார்கள். ஒப்பன்

1974 மார்ச் 22] [திரு. நா. வீராசாமி]

மார்க்கெட்டில் எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக் கொள்ளலாம். இது மத்திய அரசாங்கத்தின் தவறான ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கையாகும்.

நம்முடைய நாட்டில் கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. ஒரு டன்னுக்கு 90 ரூபாய் முதல் 110 ரூபாய்வரை கொடுக்கப்படுகிறது. சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். 1.65 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு வாங்கி, அமெரிக்க நாட்டுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கும் கீழாக விற்கிறார்கள். எப்படி இந்த நாடு முன்னேறும்? எப்படி இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் வளரும்? சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கின்ற இந்த நாட்டு மக்களுக்கு கிலோ 2.15 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள்; அதுவும் சரியாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை; மூன்று ரூபாய், 4 ரூபாய்க்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் அமெரிக்க நாட்டுக்காரர்களுக்கு கொண்டுபோய் ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இது எந்த முறையில் பொருத்தமாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே சர்க்கரை மார்க்கெட் எப்படி இருக்கிறது என்றால், மகாராஷ்டிராக்காரனும், உத்திரபிரதேசத்துக் காரனும் என்ன சொல்கிறார்களோ அதைத்தான் நாங்கள் செய்வோம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்கிறது. அவர்கள்தான் இந்திய அரசை ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் டில்லிக்குப் போகும்போது அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே ஒரு முறைக்கு பல முறை இதை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கருத்தை பல உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால் கள்ளக்கடத்தல் இருக்கிறது; எங்கோ கொண்டு போகிறார்கள்; நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கள்ளக்கடத்தலைத் தடுப்பதில் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் மீது வழக்குகளே போடவில்லையா என்றால் எந்த எந்த வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்

[திரு. நா. விராசாமி]

[1974 மார்ச் 22]

பட்டிருக்கிறது, எத்தனை வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகக் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

சமூகத்திலே விரோதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை சுட்டுத்தள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஜனநாயக நாட்டிலே சட்டம் இடம் தராது. இருக்கின்ற சட்டத்தை வைத்து எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அரிசிக் கடத்தல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 10,505 வழக்குகள் போட்டு, ஏராளமான உணவு தானியங்களை அரசு கைப்பற்றி இருக்கிறது. 31,026.23 குவிண்டால் அரிசியை கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து கைப்பற்றியிருக்கிறோம். 20,458.73 குவிண்டால் நெல்லைப் பறிமுதல் செய்திருக்கிறோம்.

மோட்டா ரக தானியங்கள் 8,295.83 குவிண்டால் கைப்பற்றியிருக்கிறோம்.

அதேமாதிரி மண்ணெண்ணெய் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

உரம் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

சிமெண்ட் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

கைப்பற்றப்பட்ட பண்டங்களின் மொத்த மதிப்பீடு 62,25.542 ரூபாய்.

இப்படி வழக்குகள் தொடரப்பட்டு, உணவு தானியங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு, இவ்வளவும் செய்த பின்னால் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்து 126 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 20 பேர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருபத்தெட்டு வழக்குகள் விசாரணையில் இருக்கின்றன. புலன் விசாரணையில் உள்ள வழக்குகள் 73. மூன்று வழக்குகளை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, தண்டனை வழங்க வேண்டியவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கி, கடமையை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. நா. வீராசாமி]

இந்த நேரத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர் களுக்கும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்களுக்கும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டிலே இருந்து சோளம், கம்பு உணவு தானியங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் போக அனுமதித்து இருக்கிறோம். உடனடியாக இதைத் தடுக்க வேண்டும்.

ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற உணவு வகைகளை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இந்த உணவு வகைகள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு போய்விட்டால், அவர்களும் அரிசி உணவு சாப்பிட விரும்புவார்கள். அவர்களும் அரிசி உணவு சாப்பிடத் தொடங்கிவிட்டால், அரிசிப் பஞ்சம் வரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்வகை உணவு தானியங்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் என்ன காரணத்தினாலோ கடந்த 5, 6 நாட்களாக விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. இந்த நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமாகத் தேவைப் படுவது மின்சாரம். அங்கே 1,40,000 பம்புசெட்டுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவை 5, 6 நாட்களாக ஓடவில்லை மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால். அதனால் உணவு தானிய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது.

அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் வந்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்கள் மின்சாரம் வழங்க இரவு பகலாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப் படுகிறோம். உடனடியாக மின்சாரம் வழங்கினால்தான் உற்பத்தி பாதிப்பைத் தவிர்க்க முடியும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனில் 400 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த 400 பேர்களுடைய பணிகளும் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளை

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1974 மார்ச் 22]

கருணையோடு கவனித்து இருக்கும்போது இந்த 400 பேர்களுடைய —கிளார்க், அசிஸ்டன்ட், சூப்பிரண்டென்டென்ட் போன்றவர்களுடைய பணிகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

4. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 27—3—1974-ம் நாளன்று விவாதத்திற்கும் வாக்கெடுப்பிற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன 3—4—1974-ம் நாளன்றும், 3—4—1974-ம் நாளன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண்கள் 24—தொழில்கள், 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும், 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு, 13—நீதி நிர்வாகம், 14—சிறைச்சாலைகள் ஆகியவை 27—3—1974-ம் நாளன்று இரு வேளைகளிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மேலும், 30—3—1974-ம் நாளன்று விவாதத்திற்கும் வாக்கெடுப்பிற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 8—தேர்தல்கள், 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், 2—மாநில ஆயத் தீர்வை, 5—முத்திரைத் தாள்கள், நிர்வாகம், 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் ஆகியவை 1—4—1974-ம் நாளன்றும், 1—4—1974-ம் நாளன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 24—தொழில்கள், 26—கைத்தறியும் துணித் அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், 40—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, 41—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும், 42—பல்வகை, 45—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும், 46—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு, 56—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும் ஆகியவை 27—3—1974-ம் நாளன்று இரு வேளைகளிலும் எடுத்துக்கொள்ளப் அறிவிக்கிறேன்.